

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoličke Jednote

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za članove 72c letno; za nečlane \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$7.2 per year; nonmembers \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave. Cleveland, O.

VOL. XII. 83 NO. 45

Pot k sreči in blagostanju

Pot k sreči in blagostanju iščemo vsi skupaj in vsaki posebej. Kadar najdemo pot, o kateri mislimo, da nas bo vodila v zaželjeni smeri, ji sledimo. Včasih je dotična pot najboljša, včasih je srednje dobra, včasih za silo dobra, včasih pa popolnoma napačna. To kljub temu, da je prav vsak skušal najti najboljše pot in ji slediti. Vsak jo je pač izbral po svoji pameti in razsodnosti. V življenju samem ni sličnih zemljevidov kot se jih poslužujejo avtomobilisti, kjer so vse ceste označene s številkami in kažejo natančno kam vodijo. V življenju ni "markiranih" cest, ampak mora vsak posameznik sam iskati prave ceste. Pri tem pa je tudi res, da skoro do vsakega cilja vodi več poti, več cest; glavno je, katera je najboljša in katera ima najmanj ovinkov.

Kadar večja skupina ljudi išče najboljše poti do gotovega cilja, je vselej mnogo uganjanja, debatiranja in prerakanja, katera pot je prava in katera je najboljša. To debatiranje mnogokrat pripomore, da se večina končno odloči za primeroma dobro pot, četudi morda ni najboljše in najbolj direktna. Večina zmaga in skupina sledi izbrani poti. Manjšina pa rada kritizira in zabavlja, posebno če se zaželeni cilj ne pokaže že po nekaj urah hoda. To je pač nekaj človeškega.

Volilna kampanja v tej deželi, ki je bila pred kratkim zaključena, je pomenila iskanje prave poti k sreči in blagostanju naroda. Lahko se reče, da je ogromna večina volilcev želela najti in izbrati tako pot, ki bi vodila k največji sreči in blagostanju naroda v splošnem. Da-li so volilci to nalogo dobro ali slabo rešili, to bo pokazala bodočnost. Toda večina je govorila, večina je odločila, in če je napravila napako, jo bo pač skušala popraviti v bodočnosti, pri prihodnjih volitvah. Do takrat pa bo na preizkušnji sedaj sprejeti sistem, da v praksi pokaže svoje vrline in pomanjkljivosti. Marsikje je izid volitev povzročil razočaranje in slabo voljo, toda temu se ne more odopniti. Večina se je tako odločila in volja večine je postava v deželi, kjer vlada demokracija.

Mi vsi, ki se smatramo za dobre člane J. S. K. Jednote, gotovo želimo tej organizaciji vse najboljše, želimo ji, da bi korakala po poti, ki vodi k največji sreči in blagostanju. Želimo ji dobrega ugleda, želimo ji bujne in zdrave rasti, želimo ji dobre in zmogljive uprave, želimo ji čvrste in vedno čvrstejši finančni podlagi, sploh ji želimo, da bi bila v vseh ozirih najboljša podpornica organizacija pod soncem. V tej smeri ji želimo tudi vsak po svoji najboljši zmožnosti pomagati. Toda nas je približno štirinajst tisoč v odraslem oddelku in vsaka glava ima svojo pamet! Nazore in mišljenja teh tisočev združiti v eno mišljenje, bi mogel le čudodelnik, kakršnega mati doslej še ni rodila.

Bilo je mnogo debat na društvenih sejah, na federacijskih sejah, pri volitvah delegatov, v raznih konvencijah od borih in na konvenciji sami, in izid je bil tak, da kakršnega se je izjavila večina. Ni dvoma, da so društva skušala poslati svoje najboljše člane kot zastopnike na konvencijo, in ni dvoma, da so ti zastopniki odkritosrčno želeli storiti za organizacijo najboljše. V tem so bili edini, niso se pa mogli vselej tako lahko zediniti, katera pot bi bila k sreči in blagostanju organizacije najprimernejša in najboljša. Včasih je izmenjava mnenj privedla do soglasja, včasih pa so bile razlike v nazorih prevelike in tam je moralo odločiti glasovanje. In postava je postal tisti predlog, za katerega se je izjavila večina. Taka je vlada demokracije. Vsem ni bilo mogoče ustreči, ker je pač logično, da nobena strnjena skupina ne more korakati po desetih različnih cestah istočasno. Tudi pri narodnih volitvah ni nikdar vsem volilecem ustreženo.

Vsekakor pa smemo upati, da zaključki zadnje konvencije v splošnem predstavljajo pravo in dobro pot k nadaljnjemu napredku ter k sreči in blagostanju organizacije. Nobena konvencija JSKJ ni še popolnoma zadovoljila vsega članstva, toda napredek organizacije kaže, da je vsaka konvencija napravila dober korak v pravi smeri. Zaradi zaključkov konvencije, ki se je pred štirimi leti vršila v Indianapolisu, je bilo nekaj časa mnogo kritike, toda organizacija je kljub temu dobro napredovala na ugledu, članstvu in finančnih. To kljub silni depresiji, ki je tlačila deželo. Letošnja konvencija je izpremenila marsikaj, kar so izkušnje izkazale za neprimerno, in dodelala marsikaj, od česar smemo upati, da bo služilo k napredku organizacije.

Ako bodo parletne izkušnje pokazale potrebo nadaljnjih popravkov pravil, jih bo članstvo lahko izvršilo potom splošnega glasovanja, ali pa jih bo izvršila prihodnja konvencija. Za enkrat pa se zanesimo, da je večina na konvenciji prikrčila pravila tako, kot je sodila, da je v danih razmerah najboljše za koristi celokupnega članstva. Zanesimo se, da imamo najboljše pravila med vsemi sličnimi organizacijami. Popolnih pa nima in ne bo imela nobena.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s 1. strani.)
za predsednika s tako ogromno večino, kakršne še niso dali nikomur pred njim. Kaj bo, kaj bo!

Prijatelj Cabej meni, da je jako čudno, ker ženska takoj najde majhen tuj las na moževi suknji, in ker ista ženska dostikrat zgreši vrata garaže in trešči z avtomobilom v podboje.

Ako ste to jesen posejali travo, ki neče in neče vzkaliti, informirajte se pri prodajalcu, če vam ni pomotoma prodal travno seme is Hooverjevega vrta.

Kansaški governor Landon, ki je v borbi za predsedništvo Zedinjenih držav propadel, je lastnik velikih oljnih vrelcev. To je dobro, ker bo imel dovolj olja, da vsak večer lahko prižge večno luč umrlim predsedniškim nadam.

Meni se smili vsak, ki je tepen, kajti vsako tepežkanje boli prizadeto žrtev. Tako se mi je zasmilil tudi poražen predsedniški kandidat Landon, ko sem čital, da je na večer volilnega dne poslal čestitko svojemu zmagovitemu nasprotniku, nato pa je šel spat. Kako bi se mu bila prilegla čašica dobre rakije, pa si je revež ni mogel privoščiti, ker država Kansas je še vedno suha! Prav zato se mi je še najbolj smilil.

A. J. T.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

(Nadaljevanje s 1. strani.)
stvari naklonjenega sodnika. Dobil je skoro 200,000 glasov, to je približno 100,000 več kot njegov najbližji protikandidat. Sodnik Lausche je tudi član JSKJ.

V postavodajo države Ohio, in sicer v poslansko zbornico je bil ponovno izvoljen Slovenec Joseph Ogrin iz Clevelanda. V državnim senatu je bil izvoljen William Boyd (Boić) po rodu Hrvat.

V postavodajo države Minnesote je bil izvoljen Slovenec Joseph J. Kraker, bivši mestni odbornik v Virginiji, Minn. V legislaturi bo zastopal 61. minnesotski distrikt, v katerega spada tudi mesto Ely.

Iz St. Paula, Minn., poroča "The Duluth Tribune," da je vrhovno državno sodišče potrdilo odlok državne industrijalne komisije, ki je določal dva tisoč dolarjev odškodnine za izgubo očesa rojaku Josephu Pechavarju iz Elyja, Minn. Priziv Oliver Mining Co. je vrhovno sodišče zavrnilo. So-brat Joseph Pechavar, ki je bil na 15. redni konvenciji J. S. K. J. delegat društva št. 2, je oče Stanleya, Pechavarja, kateri piše za Novo Dobo pod imenom "Little Stan."

Uredništvo Nove Dobe so pred par dnevi posetili: Matt Pavlakovich, 2. glavni podpredsednik, in John Dečman, 1. gl. porotnik KSKJ, in so-brat Frank Farenčak iz Pittsburgha. V Cleveland so bili prišli k pogrebu očeta gl. tajnika KSKJ.

Znaki boljših časov so vsekakor številnejši poseti naših prirediteljev. Veselica zelo agilnega društva št. 132 JSKJ v Euclidu, O., ki se je vršila na večer 31. oktobra, je bila prav dobro obiskana, in splošno razpoloženje je bilo kar najboljšo.

Se boljše pa je bila obiskana veselica društva št. 44 J. S. K. J. v Barbertonu, O., ki se je vršila na večer 7. oktobra. Kratka veseloigra je bila izborna vpripravljen, petje dveh pevskih zborov je splošno uga-

jalo in prosta zabava, ki je sledila, je bila tako prisrčna, domača in prijateljska, da se je bilo v poznih nočnih urah težko odtrgati od prijazne družbe.

Znamenita opera "Nikola Šubic Zrinski," katero nam je podal samostojni pevski zbor "Zarja" v Clevelandu, O., pretrelo nedeljo, je bila uspeh prve vrste. Zarjani so ponovno pokazali, da so kos tudi najtežjim pevskim umetninam. Pa tudi obisk je bil sijajen in vreden prireditve. Prostorni avditorij S. N. Doma z balkonom vred je bil natlačen poln in mnogo posetnikov se je moralo zadovoljiti s stojšči.

ZANIMIVOSTI VOLITEV

(Nadaljevanje s 1. strani.)
kongresnikom, senatorjem, governorjem in drugim kandidatom, ki bi najbrž v mnogih slučajih sicer ne bili izvoljeni.

Obe zbornici zveznega kongresa, ki sta bili že dosedaj po večini demokratski, bosta imeli v prihodnje še večjo demokratsko večino. Dosedanje štetje glasov dovoljuje republikancem le 84 mandatov v poslanski ali kongresni zbornici, kakršna šteje 435 članov. Nekaj mandatov po odpadu na progresivce, neodvisne in člane farmersko-delavske stranke, velika večina pa bo demokratska.

V senatu, ki šteje 96 članov, bo menda samo 18 republikancev. Par članov se bo razdelilo na druge manjše stranke, veliko večino pa bodo imeli demokrati.

Točnih števil glede razdelitve članov obeh zbornic kongresa po strankah še ni, ker bo ponekod potrebno ponovno štetje. V splošnem pa gornje številke ne bodo dosti izpremenjene.

Zanimivo je, da je bil republikanski predsedniški kandidat, kansaški governor Landon, poražen čelo v svoji lastni državi Kansas, in da je bil Lemke, Coughlinov predsedniški kandidat, poražen v svoji lastni državi North Dakoti.

Nadaljna zanimivost je, da pri letošnjih predsedniških volitvah denar ni igral odločilne vloge, vsaj pri dveh večjih strankah ne. Republikanci so izdali v volilni kampanji okrog sedem milijonov dolarjev, demokrati pa nekoliko polovico manj, vendar so bili republikanci poraženi.

John L. Lewis, predsednik United Mine Workers, je izjavil, da je zmaga Roosevelta tudi zmaga za organizirano delavstvo, ki da je po večini glasovalo zanj. Obenem pravi, da je bila zmaga Roosevelta velika klofuta za organizirane finančne mogotce dežele, ki so ga hoteli na vsak način poraziti.

V listih se mnogo razpravlja o vplivu Rooseveltove zmage na vrhovno sodišče Zedinjenih držav, ki je celo vrsto delavstvu in splošnim ljudskim slojem ugodnih postav, katere je predsednik priporočal in kongres sprejel, proglasilo za neustavne. Ugiba se, da-li bo vrhovno sodišče upoštevalo voljo naroda, izraženo pri volitvah, in postalo bolj naklonjeno širokim slojem, ali bo treba moč vrhovnega sodišča zmanjšati potom posebnih postav ali celo potom ustavnega amandamenta. Vodstvo vplivne in razširjene tedenske revije "The Literary Digest" je z ozirom na predsedniške volitve vodilo poskusno ali "slamnatno" glasovanje glede izida. Na podlagi odgovorov, ki jih je revija dobila, je prisodila zmago Landonu, ki naj bi dobil 370 elektoralnih glasov, medtem ko naj bi jih dobil Roosevelt le 161. Izid pravih volitev pa je te račune grdo prekrizal, kajti Roosevelt je dobil 523 elektoralnih glasov, Landon pa samo 8. Noben

predsedniški kandidat večjih strank ni bil od leta 1820 naprej tako popolnoma poražen, kakor je bil Landon pri letošnjih volitvah. Pri tem je zanimivo, da je omenjena revija vodila poskusna glasovanja pred mnogimi predsedniškimi volitvami, in da so vselej zaključki poskusnega glasovanja v splošnem soglašali z izidom pravih volitev. Letos pa se je poskusno glasovanje popolnoma izjalovilo.

Sedanji predsednik Roosevelt je torej izvoljen za nadaljni termin z večino kot še noben predsednik pred njim. On je sedaj predsednik vseh državljanov, tistih, ki so volili zanj, in tistih, ki niso. Delo in odgovornost, ki ga čakata, sta ogromna. Pri tem je razveseljivo dejstvo, da zdaj tudi njegovi bivši nasprotniki izjavljajo, da bodo sodelovali z njim za blagor dežele, kajti ljudski glas je najvišja postava dežele. Upajmo, da predsednik ne bo razočaral tistih, ki so mu pri volitvah izkazali tako veliko zaupanje, da bo branitelj brezpravnih in zatiranih, branitelj svobode in demokracije in iskren voditelj naroda k vedno večji sreči in blagostanju. Upajmo, da bo upravljal svoj visoki urad tako, da njegova sedanja popularnost med ameriškim ljudstvom ob koncu njegovega drugega termina ne bo nič zmanjšana, ampak še povečana.

NEKAJ O TULIPANIH

(Nadaljevanje s 1. strani.)
sti in oblik in skoro vseh možgih barv in te pestre cvetlice vsako pomlad ozivljajo tisočere vrtove v vseh delih sveta. Pred tremi stoletji je čebulica tulipana stala celo premoženje, danes pa jo more vsak ljubitelj cvetlic kupiti v semenski trgovini za desetico ali malo več.

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

(Nadaljevanje s 1. strani.)
niška kandidata Browderja. Izjavil je, da tako postopanje ni ameriško, in ni vredno veterani, ki pravijo, da so branitelji ameriške svobode. Svoboda govora je zajamčena vsem državljanom in legionarji bi morali to svobodo spoštovati in braniti, četudi so nasprotni komunizmu in drugim doktrinam. S čini nasilja si legijonarji ne bodo pridobili spoštovanja pri ameriškem narodu.

V DRŽAVI OHIO je bil pri volitvah dne 3. novembra odpravljen nakupni davek, v kolikor se tiče jestvin, katere se ne zauživajo v prostorih prodaje. Pričleni 11. novembra ne bo več treba plačevati triprocentnega davka za jestvine, katere go-spodari in gospodinje kupujejo v grocerijskih in drugih prodajalnah za porabo na domu. Med te jestvine spadajo meso, kruh, zelenjava, mleko, sadje, kava, čaj, sladkor, kis, dišave, razno pecivo itd. Tudi za razne jestvine, ki se prodajajo v lekarnah in se ne uživajo na mestu, ne bo treba plačevati prodajnega davka. Prodajni davek na druge predmete bo ostal, kakor je sedaj. Tudi na hrano, servirano v restavracijah, bo še nadalje treba plačevati nakupni davek.

V BOLNIŠNICO v McKeesportu, Pa., je bil nedavno pripeljan pet let star Mike Oleksik, ki si je zlomil nogo. Fantek je dober in priden pacient, samo domov vedno sili, da bi dobil kaj za pušiti. Njegova mati je začudenim bolniškim strežnicam povedala, da fant puši že od svojega poldruga leta: cigarete, cigare in pipo. Ako mu mati ne kupi tobaka, pobira tobakove odpadke po cesti.

SNEG je pretekli teden zaslul več severozapadnih držav.

Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki

ELY, MINNESOTA

GLAVNI ODBOR

a) Izvrševalni odbor:
Predsednik: PAUL BARTEL, 225 N. Lewis Ave., Waukegan, Ill.
Prvi podpredsednik: MATT ANZELCO, Box 12, Aurora, Minn.
Drugi podpredsednik: LOUIS M. KOLAR, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Tajnik: ANTON ZBAŠNIK, Ely, Minn.
Pomožna tajnica: BARBARA MATESHA, Ely, Minn.
Blaginjak: LOUIS CHAMPA, Ely, Minn.
Vrhovni zdravnik: DR. F. J. ARCH, 618 Chestnut St., Pittsburgh, Pa.
Urednik-upravnik glasila: ANTON J. TERBOVEC, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

b) Nadzorni odbor:

Predsednik: JOHN KUMSE, 1735 E. 33rd St., Lorain, Ohio.
1. nadzornik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland O.
2. nadzornik: JOHN BLKOVEC, 6400 Butler St., Pittsburgh, Pa.
3. nadzornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
4. nadzornik: JOSEPH MANTEL, Ely, Minn.

GLAVNI POROTNI ODBOR:

Predsednik: ANTON OKOLISH, 1701 Liberty Ave., Barberton, O.
1. porotnik: JOHN SCHUTTE, 4751 Baldwin Ct., Denver, Colo.
2. porotnik: VALENTIN OREHEK, 264 Union Ave., Brooklyn, N.Y.
3. porotnica: ROSE SVETICH, Ely, Minn.
4. porotnik: JOHN ZIGMAN, Box 221, Strabane, Pa.

Jednotno uradno glasilo:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

ZDRUŽEVALNI ODBOR

Tajnik: JANKO N. ROGELJ, 6401 Superior Ave., Cleveland, Ohio.
1. odbornik: FRANK E. VRANICHAR, 1812 N. Center St., Joliet, Ill.
2. odbornik: MATT ANZELCO, Box 12, Aurora, Minn.

Vse stvari, tiskanje se uradnih zadev, naj se pošilja na glavnega tajnika, denarne posiljitve pa na glavnega blaginjaka. Vse priobče in privje naj se naslovi na predsednika porotnega odbora. Prošnje za sprejem novih članov, prošnje za zvišanje zavarovalnine in bolnišniške apricirane naj se pošilja na vrhovnega zdravnika.

Dopisi, društvena naznanila, oglasi, naročnina nečlanov in izpremenbe naslovov naj se pošilja na nazlov: Nova Doba, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Jugoslovanska Katoliška Jednota v Ameriki je najboljša jugoslovanska zavarovalnica v Zedinjenih državah in nujno je najhiterneje podpre svojim članom. Jednota je zastopana skoro v vsaki večji slovenski naselbini v Ameriki, in kdor bo postati njen član, naj se zgleda pri tajniku lokalnega društva ali pa naj piše na glavni urad. Nova društva se lahko ustanovi z 3 člani belga plemen, neoziraje na njih vero, politično pripadnost ali narodnost. Jednota sprejema tudi otroke in starosti od dneva rojstva do 16. leta in ostanje lahko v mladinskem oddelku do 18. leta. Pristopnina za oba oddelka je prosta.

Premoženje znaša nad \$2,000,000.00. Solventnost Jednote znaša 112.42%.

NAGRADE V GOTOVINI

ZA NOVOPRIDOBLENE ČLANE ODRASLEGA IN MLADINSKEGA ODELKA DAJE J. S. K. JEDNOTA NAGRADE V GOTOVINI.

Za vsakega novopridobljenega člana mladinskega oddelka je predlagatelj deležen 50 centov nagrade.

Za novopridobljene člane odraslega oddelka pa so predlagatelj deležni sledečih nagrad:

za člana, ki se zavaruje za \$ 250.00 smrtnine, \$1.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$ 500.00 smrtnine, \$1.50 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1000.00 smrtnine, \$3.00 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$1500.00 smrtnine, \$3.50 nagrade;
za člana, ki se zavaruje za \$2000.00 smrtnine, \$4.00 nagrade.

Pa tudi v zapadnem delu New Yorka, ponekod v Pennsylvaniji in v državi Vermont je zapadel sneg 6 do 8 palcev na debelo.

V SILNEM VIHARJU na Atlantiku se je v noči 8. novembra potopila nemška mornarska ladja Isis, ki je bila na poti iz Hamburga v Philadelphijo in dalje do Mehškega zaliva. Ladja se je potopila kakšnih 200 milj zapadno od Land's End, Anglija. Kolikor je doslej znano, je utonila vsa posadka 40 moških, z edino izjemo 17-letnega kabinskega služke Fritza Roethkeja, ki ga je rešil parnik Westernland.

IZ RUSIJE, ki ima že sedaj precej močno vojno mornarico, se poroča, da vlada name-rava zgraditi toliko novih vojnih ladij, da bo mornarica v pravem razmerju z vojaško silo na suhem. Ker ima Rusija največjo stalno armado in največjo zračno vojaško floto, pomeni poročilo, da hoče imeti tudi največjo vojno mornarico.

VELIKA BRITANIJA bo še nadalje ostala zvesta Ligi narodov in bo skušala njeno avtoriteto povečati. Tako se je izrazil vnanji minister Anthony Eden v parlamentu. Njegova izjava kaže, da se Anglija ne misli odpovedati prijateljstvu z Rusijo, da bi tako zadovoljila Nemčijo in Italijo.

ŠPANSKA civilna vojna je dosedaj že zahtevala okrog 200,000 človeških življenj in je stala že nad \$2,500,000,000. Sedaj se vršijo krvavi boji za posest glavnega mesta Madrida. Nekatera poročila pravijo, da so rebeli že zavzeli gotove dele Madrida, dočim se od druge strani zatrjuje, da so še vedno izven mesta. Španska ustavna vlada se je preselila iz Madrida v mesto Valencia.

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

(Nadaljevanje s 1. strani)

pomoč, so jih izveкли iz vode. Pri padcu sta se nevesta in vođa precej poškodovala. Pa tudi avtomobil se je pokvaril. Zaradi nezgode so morali poroko odgoditi.

Nad pol milijona dinarjev v termos steklenicah in električnih baterij. Te dni je prisel na Sušak dunajski trgovec Mozes, njemu pa se je pridružil trgovec Baumohl iz Reke. Cariniki so bili opozorjeni, da se pripravlja tihotapstvo večje količine jugoslovanskega denarja na Reko in so zaradi tega pozorno motrili oba trgovca. Mozes in njegov reški prijatelj sta se kakor drugi potniki dali v pregled tri kovčge. V dveh kovčgih je bilo samo porilo in tudi v tretjem ni bilo na prvi pogled ničesar sumljivega. Cariniku pa se je čudno zdelo, da sta v kovčgu kar dve veliki termos steklenici in ko je eno odvil, je našel v njej zamotane tisočake. Tako so bili bankovci zamotani tudi v drugi steklenici in v električni svetiljki, vsega skupaj za pol milijona dinarjev. Denar je bil zaplenjen, trgovca pa sta bila pridržana na Sušaku.

Na zagrebški kliniki je dne 13. oktobra umrla gospa Marija Lavrenčičeva, soproga Josipa Lavrenčiča, tasta pokojnega dr. Gregorja Žerjavanja. Pokojna Marija Lavrenčičeva je bila hčerka veletrgovca, deželnega in državnega poslanca Adolfa Obreze iz Cerknice. Ob času smrti je bila stara 74 let. Njen sin Stanko Lavrenčič v Postojni je malo prej naglo umrl.

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

Into the Sports World

With Little Stan

Ely, Minn.—King football was forgotten last week, as millions of American citizens cast their eyes on a national election. But, as soon as results were definitely known, the downtown politicians reshaped the entire election, then returned to reconvene into the regular order of downtown matches and critics.

Here in Ely, your Little Stanley had dark circles under his eyes the latter part of the week. This was attributed to lack of sleep—covering election returns in Ely and six other smaller townships and villages within a 25-mile radius. On top of that, the issue of the weekly Shopping Guide increased by seven pages, and the partner wanted to leave for the Minnesota-Iowa homecoming game on Thursday afternoon, the day of the paper's coming out. That means very little of the good old shut-eye, and when everything was finished, the partner left for Minneapolis on schedule. The paper, 15 pages long, came out on schedule, and Little Stanley had covered the election returns.

And now, after an absence of a week, Little Stan is again turning out his column for the Nova Doba. It was a week ago, last Friday, when Little Stan figured he should get his column out. It was a beauty of a day. No snow, bright, warm sun shining. Real Indian summer. Then he was called out, the column had to be postponed. That night real honest-to-goodness snow began to fall. It fell for two days. Then another day of sunshine, followed by more snow, and today Little Stan feels that he can safely finish his column without interference by weather.

Little Stan right now (mind you, prior to the Iowa game, however) picks Minnesota as the national football champion. Before any scribe can answer, Little Stan can sense a major protest coming from the followers of Pitt's famed Panthers, having in mind especially the Progors and Martin Regina, who is at present attending the U. of Pitt.

Little Stan's primary reason for naming his home state the potential national champions speaks for itself. The one defeat handed the Golden Gophers by Northwestern last week theoretically dumped Minnesota from the nation's No. 1 class. But their play on Dyche Field showed that they outclassed the Wildcats in yardage gained two to one, and had the field conditions been more favorable, it would be safe to say that the Wildcats would have been overwhelmed by at least three touchdowns.

Minnesota fans willingly admit that the defeat handed the Gophers by Northwestern was coming. Not because Northwestern was a better team, but because it took the strain off players, coaches, and also the fans! Proved it was that you can't beat the law of averages!

However, the football season is rapidly nearing a close. Soon the word battle between national observers and the downtown coaches associations for a national champion will reach a high pitch. But at present Little Stan will stick to Minnesota. If they lose two of

the final games remaining on the schedule, he will gladly change his mind! Personally, he would like to see Pitt invited to the Rose Bowl. Second choice, Marquette University; third, Fordham.

But so much for football.

Minnesota SSCU Basketball
High schools and colleges in the northern part of Minnesota will soon press fast, shifty quints onto the basketball courts. Independent teams will vie for city titular honors. Here with the ground covered with a white blanket of snow, four SSCU teams are preparing to swing into action. They are: Hawkeyes, Lodge No. 200; Rangers, No. 1; Arrowheads, No. 184, and Gophers, Lodge No. 2. Already, and as it should be, preparations are being made for a schedule and tournament next year. The tourney this year was set for Gilbert. The arrangement was made last year.

Little Stan was placed in charge of Ely arrangements, and he sent out personal letters to lodges in Tower-Soudan, Eveleth, Gilbert, Aurora and Chisholm, inviting athletic advisers to meet in Ely to discuss and arrange the season and tourney. Supreme Secretary Anton Zbasnik would be on hand to explain the financial end of the annual event. So far none of the Range cities have answered. One thing that must be remembered—if no action concerning a tournament is taken within the next month or so, there will not be any tournament this year! Last year tourney arrangements were made on a short notice. We want to be ready this year, and if none of the teams favor a tournament, all arrangements will be called off. So, you fellows on the Range, please answer the letters, and by all means let us know whether or not you will be represented this year, and whether or not you want another tournament. **DON'T FORGET!**

*Whether or not there is a tournament this year, the four Ely teams will play in the local city league; perhaps even arranging an interlodge series. All teams needing financial assistance must apply before the supreme board meets next January. That also includes Range SSCU teams!

With the winter season comes the social period, when lodges conduct dances, parties, and everything else to raise funds, encourage fraternalism, and primarily to have a good time. You know, whenever a lodge insures a good time to its members and friends, they naturally boost the sponsor. You don't have to urge them to join then. They just do! Members have a place to go, where they can enjoy themselves, and otherwise while away their spare moments. That alone is an inducement to join, although the major benefits are derived from the insurance and sick benefit departments. So, lodges, let us get going into the winter season with a bang!

Some of Little Stan's spare moments were spent at Mikey Bachar's. Mike has a bowling alley... just one, though, and the boys bowl like nobody's business. Little Stan is nearing the 200 average class and feels

G. W.-Bukovnik Studios Drop Opener, 13 to 11

Cleveland, O.—In its first game of the season the George Washington Lodge, No. 180, SSCU, basketball team dropped the Interlodge League opener to the Spartans, SSPZ, by a close score of 13 to 11.

At the end of the first quarter the G. W.'s trailed by a score of 5 to 1; at the half they trailed 9 to 6, and when the third quarter ended found the Cherry Tree Choppers but one point behind, 9 to 8. In the last quarter the G. W.'s were leading 11 to 10, but could not hang on to this slim margin.

Frankie Cimperman dropped in two field goals to lead the scoring for his colleagues. This team, which has Bukovnik Studios for its co-backers, promises to give other teams in the circuit plenty of competition.

On the whole, the contest was slow in comparison to what the games shall be in two or three weeks. The factors to consider are a long layoff from the gymnasium, only a few practice sessions and the physical condition of the players. It takes a little time and much effort to get into the swing of the game, especially basketball, which requires a great deal of physical exertion.

Cleveland Bowling News

Mathew Molk, member of George Washington Lodge, No. 180, SSCU, hit a new high of 238 for a single game last Sunday, Nov. 8, during the regular session of the Cleveland SSCU Bowling League.

Note for Cardinals

Struthers, O.—All members of Cardinals Lodge, No. 229, SSCU, are requested to return all unsold dance tickets to the secretary on or before Friday, Nov. 13. The address is: 26 Prospect St.

Edward T. Glavic, Sec'y.

News Flash

Ely, Minn.—Joseph J. Kraker, Virginia, Minn., a former member of the Virginia City Council and one-time candidate for county commissioner in that district, has the distinction of being the first Slovene in the Minnesota House of Representatives.

He was elected at the general election, Nov. 3, to represent the 61st District, of which Ely is a part. Kraker received the highest vote to the position. Three other candidates opposed him. Ely alone gave him over 1,600 votes, a distinction of which not only Joe Kraker is proud of, but the Slovene element in this area also.

Stanley Pechaver, No. 2, SSCU.

that he will be able to take on those Milwaukee boys as soon as he goes down that way again. Still, that snow... falling, falling, it kinda makes one feel rather drowsy, although it is early in the afternoon. And while Little Stan suddenly relaxes, this column rides until next week.

Stan Pechaver, No. 2, SSCU.

BRIEFS

Hon. Frank J. Lausche, present judge of the Cleveland Municipal Court, was elevated to the judge of Common Pleas Court, with the term commencing Jan. 6, 1937. Of the three candidates running for office (including the incumbent Judge Pearson), Lausche, the first Slovene ever to hold the office of Judge in Cleveland, led the field by some 200,000 votes in last week's election. None of the other successful candidates running for judges of various benches received such a wide majority. The office of the Cleveland judge of Common Pleas Court carries with it a salary of \$12,000 annually.

Joseph Ogrin, Cleveland Slovene and attorney, running for re-election as representative to the Ohio State Legislature, received some 215,838 votes and was one of the eighteen candidates to be returned to office from his district. W. Boyd, a Croat and another Cleveland, led the field of candidates running for state senators, receiving some 262,192 votes. He also sought re-election.

Cleveland Interlodge League will hold a dance on Thanksgiving eve, Nov. 25, in the Slovene National Home on St. Clair Ave. Two orchestras have been engaged: Frank Yankovich's and Johnny Pecon's. Both halls have been secured for the occasion, and a capacity crowd is anticipated. Practically all the Yugoslav fraternal lodges, through their branch lodges, hold membership in the Cleveland Interlodge League. H. Martin Antonic, president, and other league officials invite members of the league and their friends, as well as others, to attend.

Gus Korach, a Slovene, was credited by The Cleveland Press as the person who started the ball rolling in exposing the recent cemetery racket and its ramifying uncovering of graft accepted by certain Cleveland police high in rank. In its edition of November 4, The Press carried a feature story in the second section about Gus Korach; how he happened to come to its office and how an investigation followed the cemetery racket where people who had funds in neighborhood building and loan companies were duped into buying cemetery lots in exchange for their pass books. Included in the five-column story was a picture of Mr. and Mrs. Korach and their family.

Cardinals Lodge, No. 229, SSCU, Struthers, O., will hold a dance Saturday, Nov. 14, at the Croatian Hall on Lowellville Rd. Dickey and his Merry-makers Orchestra will provide the music.

Betsy Ross Lodge, No. 186, SSCU, of Cleveland, O., will hold its regular monthly meeting Thursday, Nov. 12, at the usual quarters, Slovene Workmen's home on Waterloo Rd. Meeting is scheduled to begin promptly at 7:30 p. m.

George Washington Lodge, No. 180, SSCU, of Cleveland, O., requests all of its members to be present at the Slovene

Cardinal Highlights

Struthers, O.—The Cardinals again give you their latest news; that, on Nov. 14 they will hold a dance featuring Dickey and his MerryMakers. To members and friends of SSCU lodges from far and near, a cordial invitation is extended to you.

Refreshments will be plenty in the lower quarters of the Croatian Hall on Lowellville Rd. We'll be looking for you next Saturday. Don't disappoint us.

Thanks a Million

I wish to take this opportunity to thank my many friends for the beautiful flowers, delicious candy and many other gifts given me during my stay at the Youngstown Hospital and at home, where I was convalescing. I wish to express my deepest appreciation for the kindest hospitality shown me.

Congratulations to Mr. and Mrs. John Lunka and daughter.

Jennie Glavic, No. 229, SSCU.

National Home on St. Clair Ave. Friday evening, Nov. 13, in Room No. 2. Meeting will commence at 8 o'clock. Inasmuch as this is the final assembly before the lodge dance to be held, Nov. 21, it will be necessary to make all arrangements and preliminary schedule of details at this meeting. Hal Zeiger and his orchestra has been secured to provide music for the G. W. Fall Festival Dance which will be held in the auditorium of the S. N. Home. Admission will be only 30 cents.

Duluth Tribune carried the following item in its Oct. 30 issue: "Workmen's compensation of \$2,000 awarded Joseph Pechaver, Ely miner, was approved by the State Supreme Court today in a decision sustaining the State Industrial Commission's order attacked by the Oliver Iron Mining Co. of Duluth." Bro. Pechaver was delegate to the 15th SSCU convention, representing Lodge No. 2 of Ely, Minn.

Bro. John Setnikar, member of Lodge No. 94, SSCU, of Waukegan, Ill., passed away at the age of 78 years. He is the father of Mrs. Paul Bartel, wife of the supreme president of SSCU.

Lodge No. 137, SSCU, of Cleveland, O., will observe its 15th anniversary on Sunday, Nov. 15, with entertainment in the new St. Vitus' School on Glass Ave.

In Blaine, O., Lodge No. 155, SSCU, will unveil its flag on Thanksgiving Day, Nov. 26, followed by lodge entertainment.

Editor's Note

Continuation of "Blood and Battlefield," by Ivan Maticic and translated into English by Bro. Valentine Orehek, Jr., member of lodge No. 50, SSCU of Brooklyn, N. Y., has been suspended in this issue and will be resumed next week, space permitting.

Again the SSCU forges to the front in the fraternal world. In 1937 it shall hold the second national juvenile convention.

"Suicide Legion"

In Soviet Russia, where women often take on the work of men, there are well over 1,000 female parachute jumpers who are willing to die for their country.

Called the "Suicide Legion," this group is made up principally of daring and attractive girls whose ages range from 19 to 23 years. They are expert rifle shots and are well trained in chemical warfare. Although the big Red Army has a great number of male parachute jumpers, the feminine unit has become a volunteer reserve force in Moscow's defense program against enemies of Russia.

All recent efforts to learn the exact number of "Suicide Legion" members have failed. The latest and most conservative guess places the figures over 1,000. This is based on the known membership of chapters belonging to the organization. One such chapter, the Leningrad Aviation Club, trains about 300 girls each year. During their training, held at government expense, girl student jumpers are paid sometimes as much as about \$70 a month.

When a girl volunteers, her training begins with a solo jump from a height of 600 meters. Later she learns to leap from an airplane into water. After this, lessons include jumps with rifles, gas masks and skis. Occasionally there have been tragedies, as in the case of two popular girls who took their last jump in a friendly contest to see which one could achieve the longest delay in pulling her parachute rip cord. Both delayed too long and both fell to their deaths.

Such tragedies, however, have not discouraged other members of the legion. The girls train with enthusiasm, all realizing that some day they may be called upon to jump behind enemy lines and wage war on the ground. Typically enthusiastic are Anna Shismareva and Galina Piatetskaya, two outstanding members. To them parachute jumping is "as simple as taking a walk" and it probably is because they are joint holders of the world jumping record among women. They have leaped from a point as high as 7,923 meters, without oxygen equipment.

Miss Shismareva and Miss

Lodge No. 129

Ely, Minn.—Lodge "Severna zvezda," No. 129, SSCU, will hold a dance Saturday evening, Nov. 14, at the Yugoslav National Home. Members of all Ely lodges as well as others are cordially invited to attend. A turkey will be given away that evening.

Mary Zgonc, Sec'y.

Devil's Island End

France informed the world that her 84-year-old "Alcatraz," the famous penal settlements at Devil's Island and nearby Cayenne, French Guiana, are soon to be abandoned—by decree of the French Parliament.

All of the condemned are to be repatriated to prisons on French soil. Provision has already been made that no more shipments of human cargo will go to South America, and the December voyage of the prison ship La Martinier has been canceled.

Thus will be removed what Frenchmen deem to be "an absciss on the body colonial," and an institution which has unjustly given their prison system a bad name the world over.

Devil's Island, which has erroneously given both places that popular but disreputable name, is actually the least important of the two institutions, since it harbors only five prisoners, who are free to roam at will. At Cayenne, on the South American coast, however, 4,000 convicts are kept in the closer confinement of antiquated huts and cell-blocks.

Piatetskaya, like a number of their sky-minded sisters, proudly wear the Order of the Red Star. This is a decoration that permits the holder once a year to travel anywhere in Russia without charge. Its privileges, which can be passed on to husband, wife or child, also include a monthly cash award, free street car transportation, exemption from all taxes, and special reductions in rents that are sometimes as much as 50 per cent.

Girls belonging to the "Suicide Legion" have been reported as being especially interested in politics, world affairs and America. Most of them doubt that American women have as many liberties as Russian women.—Pathfinder.

Enroll Your Prospect

Facts speak for themselves. And so does the record of our South Slavonic Catholic Union.

The juvenile department is so plentiful with reserves that during the twelve months of 1936, assessments shall have been collected for only eight. Supreme Board's recent decision to exempt from payment juvenile assessments during the months of October and November is in line with the policy pursued year after year.

Solvency rating for our Union is the highest in its history; so is the interest yield on investments. Lodge system within the ranks of our South Slavonic Catholic Union entitles each member to a voice in its management.

And to make it worthwhile for our members to propose excellent candidates for membership, our Union offers the following awards:

\$4.00	for a \$2,000 death benefit enrollment
\$3.50	" \$1,500 " " "
\$3.00	" \$1,000 " " "
\$1.50	" \$ 500 " " "
\$1.00	" \$ 250 " " "

\$0.50 for each new juvenile member enrolled.

Keep your local lodge active by securing new members.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

A GOAL FROM THE FIELD

Odenton School for boys always had good football teams. And to win a place on an "eleven" there meant that the lucky boy—be he ten or fourteen years of age or even older—had earned it. The professor in charge of athletics played no favorites; literally, he made each boy "stand upon his own feet."

Though Dick Todd had been in the school but a few weeks he was already casting longing eyes toward a place on the "eleven." He was on the field every afternoon for practice; but even he had to admit that he didn't seem to be making much progress.

Now, to understand the situation, one should go back a little with Dick before he entered Odenton. He had lived in the country, on a farm, and had found but scant opportunity to play football because there were but few boys in his neighborhood and most of them had no time for the game.

A regular scrimmage with eleven men on each side was impossible; so Dick was compelled to confine his football activities to kicking the ball. He had rigged up an impromptu goal-post

Then, at the beginning of the second half, Beltsville had scored a touchdown by steady line plunges, a long end-run and a cleverly and luckily executed forward pass.

And—worse and more of it—the Beltsville kicker had kicked goal, making the score Beltsville 7, Odenton 6. And that seemed to be the final score, with three minutes to play, and the ball in Odenton's possession on Beltsville's twenty-yard line!

All during the game Dick had sat on the sideline with the other substitutes, wrapped in his blanket and half-hoping, half-fearing that he would get into the game.

"Todd! Todd!" It was Professor Miles calling his name.

"Yes, sir," answered Dick, jumping to his feet and throwing off his blanket.

"You go in there, my boy," said the Professor in a quiet, yet tense voice, "and put that ball over the bar. It means victory if you do. Now—do it!"

Dick, a trifle dazed by the rapidity with which he had been summoned,

THE JUNIOR COOK

CREAM OF CORN SOUP WITH POP CORN GARNISH

Open a can of corn and put the corn through a coarse sieve to remove the biggest hulls.

Put the corn in a double boiler.

Add 3 cupsful of milk.

1 tablespoonful butter and 1/2 teaspoonful salt.

Bring to a boil.

Dissolve 1 tablespoonful of flour in 1/2 cupful of milk.

Stir into the corn mixture and boil till creamy.

Pop 1/2 cupful of corn.

Pour the soup into cups or plates and sprinkle the freshly popped corn over the top.

Serve at once.

This pop corn garnish is equally good for tomato, pea or almost any cream soup. Crackers are not served when pop corn is used.

Oton Zupančič:

ZLATO V BLATNI VASI

Prišli trgovci z novci za šalo v Blatno vas zares, na trgu sredi blata pustili pisker zlata, potem naprej, haha, zares, zares trgovci z novci.

Prišli so slepci s cepci za šalo v Blatno vas zares, in pikapoka šlo je, brž lonce je na dvoje, potem naprej, haha, zares, zares da slepci s cepci.

Prišli so norci s korci, za šalo v Blatno vas zares, planili so po zlatu, raztresli ga po blatu, potem naprej, haha, zares, zares da norci s korci.

Prišla je putka tutka za šalo v Blatno vas zares, vse blato potacala, zlato je pozobala, potem naprej, haha, zares, zares da putka tutka.

In Blatničani zbrani sklenili so v en glas zares: "Ta puta kokodajca bo nesla zlata jajca!" Potem pa pit, haha, zares, vsi Blatničani zbrani.

Slavo štine:

DEČKI MALI

Sotor beli so razpeli tam na trati sončni, zlati, dečki mali, da igrali bi se kaj? . . .

Prvi zdaj svetuje naj! Ali gremo se cigane, razigrane, neugane? — Bog ne daj!

Drugi zdaj svetuje naj! Ali skavte — ne zmikavte bi se šli, vse steze premerili . . . Mar nori?

Tretji zdaj svetuje zdaj! Cirkus mali bi igrali se, če znali bi, kako — Pusti to!

Vojska cela se je vnela: sotor beli so pomeli s tiste trate, sončne, zlate, dečki mali, da igrali bi se kaj? . . .

was over—Odenton had won! They picked Dick up, unconscious, and bore him to the sidelines. A few skillful ministrations from the doctor and he came to. He had been knocked out; but, also, something had been knocked into him—the love of the game, the love of the fierce scrimmage, the love of the fight!

Thus began the making of the greatest quarterback that Odenton ever had. Not all at once, of course, but gradually; and toward the end of the season, Dick was the most reckless player on the team and, of course, far and away its best kicker.

MR. BAT'S SPEECH

Out in the autumn woods a dark brown object clung to an old brier and swayed gently with each gust of wind. Baltimore Oriole and his wife, Lady Oriole, spied it.

"A dead leaf," guessed Baltimore. "A cocoon," said Lady Oriole, who hopped carefully around the queer object.

As they peered at the dark brown thing they heard a squeaky voice. "I am Mr. Bat. Perhaps you never heard of me."

"No, indeed!" said Lady Oriole.

"Tell us all about yourself," Mr. Oriole said as he moved nearer to Mr. Bat.

"I have a slight cold, and my voice is not very strong," he answered, "but since you have never heard of me nor seen me before I will try."

"If you will look carefully, you will see that I am hanging to the brier by

I Am Always Clinging or Flying

my feet. I am always clinging or flying, but I do not fly until evening comes. Then I work all night.

"Perhaps you wonder what I do at night as I fly. Well, that is my eating time. Perhaps you wonder what I feed upon. Well, I like moths and bugs and beetles and gnats.

"I have many brothers and sisters. We live in barns and caves. We bring health to men and women and boys and girls. I know you wonder how. Let me tell you a story.

"A few years ago many of my brothers and sisters lived happily on a big farm. They caught and ate all the mosquitoes they could find. One day a new family moved onto the farm. Then something happened to my brothers and sisters.

"The farmer did not like the looks of them. He caused his children to hate them. He began to kill them. Once he told his wife, 'I have killed more than two washtubs of the pesky

Mr. Bat Spread Out His Wings and Quietly Slipped Away

critters."

"When my brothers and sisters were dead, neither the farmer nor his wife nor his children could sleep at night because the mosquitoes would not leave them alone. Then fever came and the children almost died.

"But a wise man saw and understood. He said: 'The bites of the mosquitoes brought the germs of the fever. When the bats were here, they ate the mosquitoes and kept them from bringing the fever germs. You can't bring those bats back, but you can get some more.'

"Now, if you should visit that farm, you would find hundreds of my brothers and sisters there catching mosquitoes every night and so saving boys and girls and men and women from the awful fever.

"We are a queer-looking set. If you will come near, you will see that my wings fold up like an umbrella. They are bare and do not have feathers such as yours do. Although I fly and have wings, I am a mammal like dogs and horses.

"My head and ears are like those of a mouse. My body has the shape of a mole. My mouth is very large and I have sharp teeth. I always hunt at night, but my eyes are poor and I cannot see well. I know you wonder how I can catch insects without seeing them. I will tell you.

"When a moth comes near me, he beats the air so lively with his wings that my ears know just where he is,

Manica: KUHANA IN PEČENA

Ko se je ribniški Jurek nekoč mudil na potovanju, je naletel nekje na moza, ki je prodajal ribe. To je bilo za Jurka nekaj čisto novega, kajti rib ni videl še nikoli. Cvenka mu ni ravno manjkalo in ker so mu bile ribice všeč, je eno kupil in vprašal, če so te živalce užitne.

"Pa še kako so okusne," je hvalil prodajalec. "Lahko jih očvrste, skuhaš, spečeš, kakor želiš!"

"Hm, hm," zacmoka poželjivo Jurek. "Ali so kmalu gotove za želodček?" "Zelo hitro. Skoro bi rekel, komaj da dobro vidijo ogenj, pa jih že lahko pohrustaš."

S tem je možak seveda hotel poudariti, da je riba, pa naj si jo pripravimo na katerikoli kuharski način, kaj hitro gotova za na krožnik. Jurek ga je pa, kajpak, razumel čisto po svoje.

Ves vesel in dobre volje gre z ribico dalje. V tem se zmrači. Jurek priroka mimo nekega tolmuna prav tedaj, ko vidi izza hriba polna luna.

Brž potegne ribico iz torbe in kazaje na luno, ji prijazno govori: "Živalica, ali vidiš ogenj? Le poglej ogenj le! — No, zdaj upam, da si že pečena!"

Pri tem mu prsti nekoliko popustijo, spolzka ribica porabi ugodni trenutek in — čof — tolmun.

"Grda spaka," zakriči v svetl jezi Jurek, "saj sem te vendar spekel, ti se pa menda hočeš še skuhati—naka! Tako se pa ne gremo!"

Urno skoči v tolmun in hlasta z rokami po blatni vodi. Po naključju zgrabi neko žabo in jo tako stisne, da reva obupno zakvaka.

Jurek pa misleč, da ima ribo v roki, se glasno začudi:

"Prešmetana žival! Saj si vendar kuhana in pečena in še te ni konec!" To reši, pomaši žabo v usta in pohrusta.

NOVEMBER

November frost is in the air
The harvest hay is mown;
And in the fields ray ripened grain
Where seeds last spring were sown.

The leaves have turned to brown and gold
And many trees are bare;
The birds have flown to warmer climes
Where sunshine floods the air.

And all without is bleak and drear,
The grass is scared and brown;
And all the ground is littered with
Dead leaves that have blown down.

But in the home the fires glow
And near its cheerful blaze
The children plan for winter's sports,
And dream of summer's plays.

NAPOLEON ANECDOTE

The story is told that after one of his greatest battles Emperor Napoleon gathered the remnant of his forces around him and proceeded to compliment them in his characteristic manner, so endearing to the hearts of his soldiers. Finally Company D, of the guards, who had been in the thick of the fight were ordered to present themselves, and to the astonishment of the emperor a single soldier appeared. He was bound up in bandages and could barely walk.

"Where is the rest of your company?" asked the emperor.

A tear welled in the old soldier's eyes as he answered: "Your Majesty, they lie on the field dead," and then woe-fu-ly added, "they fought better than I."

My hearing is so good that I rarely miss getting what I go after. It would not be untrue to say that I see with my ears.

"We eat a large number of insects that harm crops and orchards. All farmers should be our friends. I know we are very queer, but we always try to do our duty. It is growing darker now and I must leave you. Goodbye! Goodbye!"

And Mr. Bat spread out his wings and quietly slipped away while Baltimore and Lady Oriole gasped with surprise.

Fr. Milčinski:

NAŠI IN VOJNA

Ona je zvrhano poltretje leto stara, on debelo poldrugo.

Ona je očitno ženske sorte: zgovorna in zvedava, poleg pa mila, da se samega dobrikanja in srčkanja redi, in plaha, da se boji celo naslikanega volka in prej vpraša, ali grize, potem ga sele pogleda od blizu.

In modra je. Utihne in se zamisli, zamisli tako globoko, da niti tortice ne bi videla, če bi jo kdo prednjo postavil. Potem pa pride na dan z vprašanjem, ki priča, kje daleč ji že stikajo misli: "Atek, atek, atek! Ko si bil še v povojcu, ali so te takrat tudi že klicali 'atek'?" in "Atek, kje si bil pa prej, predno si prišel k nam?" — ali pa: "Atek, atek! Ali zlica tudi umrčka?"

— Najrajša pa izprašuje po vzrokih. Ves ljubi dan goni svoj "Zakaj?" in "Zakaj?" in ni igrača ji dajati odgovorov. Vpraša te: "Zakaj se reče konju konj? Povej atek!" Zakaj? Pa ji odgovori! Celu v naučni slovnici lahko prej pogledaš, pa ne boš vedel. Le kar sedi—trojka! Odgovorim pa jaz, ki sem bolj vajen: "Konju se zato pravi konj, ker nima rogov. Če bi imel roge, bi se mu ne reklo konj, ampak koza. Tako je!"

S tem odgovorom je dekelce zadovoljno, dokaz, da ji je stvar zdaj jasna. Toda ima že novo vprašanje: "Zakaj nima konj rogov? Povej, atek!" Kdor ni vajen, bi omagal pri takem izpitu. Jaz sem vajen, jaz vem vse, kar je in kar ni, meni ni težak odgovor: "Konj nima rogov, ker jih ne more imeti. Kaj pa misliš! Če bi konj imel roge, ne bi bil konj, ampak koza." Na to moje dekelce globoko vzdihne in to pomeni, da jo je odgovor docela zadovoljil in je zdaj rešena iz težkih dvomov.

Drugače je zdrava. Najljubša jed so ji štrukliji, teh se najje, da se ji ustavi. Najljubša igrača pa ji je Milka, punčka dolga dve pedi. O božicu je bila stara eno leto, pa je še vedno cela, kar je najboljši dokaz, kako ljubeznivo z njo ravna njena mamica. Moje dekelce se ji namreč šteje za mamico; ima pa poleg Milke še več druge dece: Špelico, ki je stara že čez dve leti in je zelo trpežen otrok, narejen od glave do nog iz klobučevine; potem zamorca, ki je reveček brez rok, premalo je nanje pazil in jih zasejal, kaj vemo, kdaj in kje; in na belega medvedka ne smemo pozabiti, v trebuhu ima muziko. Tudi o tem medvedku pravi moje dekelce, da mu je mamica.

To je ona.

On pa je njen debelo poldrugo leto stari bratec. Tako je dolg kakor širok. Komaj leto dni star je že jedel fižol in salato, nemara se je baš ob tej pičici tako zredil. Dobiva kosčeničke, zato je po enem licu vedno rdeč in cedi slino, cedi jih toliko, da mu nameravamo speljati pod brado žleb, da bi se mu oteklati pod brado škodo za njegovo fasado. Laske ima svetle, na zelenkasto jim gre barva—o, če bi jih videl Rikard Jakopič! — poseben znak njegov pa so na kolenih strgane nogavice, dasi dobi vsako jutro cele. Govori vse, vendar po svoje, pri čemur daje prednost črkam in t in p, dočim je njegova sestrica za iste starosti oboževala črko k. Skat-lja je "rata," krompir je "pompej." Ljubi krepko govorico; svojemu začudenju daje duška z vzlikom "Tiš bo-ži!" kar pomeni "Križ božji!" Kuharici pa, ki ima pri njej zavetje in po tuho ponosi in podnevu, njej privoščijo prijazni odgovori: "uba duša," to je "ljuba duša!" Niso mu priučene te in enake besede; nalez se jih in ne vemo, kje in kdaj; so mu pač posebno všeč. Zakaj?

Zakaj pa je njegova največja radost plezanje, radost in hkratu vir neprestanih opominov v besedi in dejanjih? Ona, njegova sestrica, ni nikdar plezarila. On pa pleza; je pač fant! In kamne sila rad luča v vodo; ona jih ni. In za vlake se ona še pol toliko ni zanimala, kakor se zanima on.

Teka po sobi, dela "š-š-š" in je v vlak in moramo v kraj bežati, da nas ne povzi. On osebno je vlak! Tako je bilo odkrja. Pa mu ni miroval duh, mislil je in računal, iskal je in je našel in na nečuten način zboljšal železniški promet: obrnil je pručico, soplinajoč jo drsal pred sabo, glej—vlak, do lasu podoben onemu v resnici! Pa se ni odnehal, dokler da se mu slednjie

ni posrečilo in je rešil problem, kako biti vlak in pasazir oboje hkratu: zadržala pručico, poganja jo z nogama in dela "š-š-š" in cel Vingar silni mu kipi po bradi navzdol. Vlak in pasazir hkratu! Zenij!

Prišel je prijatelj in je videl presenetljivo to kombinacijo in je izjavil: "Škoda!" je rekel, "da je vojna in so odgodeli podelitev Noblove nagrade: tvoj fant je zrel zanjo." In omenjam, da je ta prijatelj boljši gospod.

Stranka pod nami pošila pošte gor zaradi ropota. Obžalujem, pomagati pa ne morem! Ali naj fantu zatrem duha, ki se mu tako lepo razvija? Kakšen bi bil oče! In sploh, zdaj je vojna!

Posebne simpatije goji moj mladi mož za Milko. Milka je tista gospodična, ki se ji moje dekelce šteje za mamico. Čim jo zagleda, vse drugo izpusti iz rok in jo mlo kliče: "Mila, Mita! 'epa Mita!' to je 'lepa Milka!' poleg pa cepeta z debelima nogicama. Da ja ljubav je nesrečna: mala Milka mamica je stroga in neusmiljena in v vikom in krikom neizprosno mu brani svojo hčerko. Ne toliko iz oziroma krepkosti dostojnosti—saj naš fant ni tak—ampak ker se boji, in to ne brez vzrokov, da bi mu padla iz rok in se ubila; zakaj hčerke Milke glava je ne na, je iz porcelana. In nesrečnemu mlademu možu ne prostane drugega, nego da sede in plaka. O, če se udari, takrat se ne bo jokala. "Buc!" pravi, če zadene ob kak rob in to je pogosto: krat, zakaj njegova uboga glavica je takorekoč vsemu svetu na poti; "bum-fati!" pa izjavlja, kadar pade. To je vse! Telesna bolest ga ne dirne niti, prav nič in včasih mislim, ali ga ne bi dal, da se izuči za fakirja. Srčna bolečina, pa, tej ni kos: kar sede in se joka. In kadar se joka, vsakokrat sede kar skviska, — ker le sede je človek lahko prav od srca žalosten, le sedečemu se vse telesne in duševne sile nemoteno in neprikrajšane usredotočujejo na žalost.

O slavnostnih prilikah nosi naš fant že hlače, in se lahko reče, da jih nosi brez posebnih nezdov.

To sta torej naša dva in tako sta zdaj ob času vojne, in kakor sta neke starosti, vojna ne vidi mimo, ne da bi bila svesta.

II.

Vobče vojna dviga ugled vojaštva—pri naši deci ga ni dvignila. Ali zato nič misliti in resno svarim vsakogar, da kaj ne zine! Pri naši deci je že v miru igral voljak tako odlično vlogo, da sploh ne more odličnejše, niti v sedanjih razmerah ne. Zato in samo zato se mu pri naši deci ugled ni dvignil.

Pri mojem dekelcu je bil soldat druga beseda, ki jo je sploh poznala; prva je bila knof—ta knof je istorija zase—druga soldat—in iz soldatom ni bilo dolgo niti, potem šele je prišel na vrsto atek. Moj fantek pa je znal prej salutatirati kakor sedeti in čim zagleda na cesti vojaka, že ga komandira: "Apap!" —kar je nemška beseda in se piše "Habt acht!"

Vojna je prinesla nekaj novega: ranjenice. Prinesla jih je lepo število, vse časti vredno število. Kaj bi z njimi, da nimamo vlaka! Pa ga imamo in naš fant jih prevaža: Zamorca, ki je zasejal roki, Gašperčka brez glave—izreden junak, da navzile resni poskodbi so sodeluje, kravo na treh nogah in raco brez koles, rjavega medvedka, ki sta mu iznohtani obe očesi — oh, kdo drug mu jih je iznohtal kakor krava sovražna drhal! — Usmiljena roka mu je na mesto očesa prišla majhen okrogel gumb, da vsaj ni čisto slep, uboga žrtve! — Vsi so obvezani in jih je veselje gledati, fant pa je vlak in jih vozi "š-š-š." Stranka pod nami se mi smili, ali ne morem ji pomagati: vojna je vojna!

Sestrica sodeluje. Ne gane sicer prsta, zato pa giblje jezik; vrhovno je vodstvo in ukazuje in kara, kriči in ubogi vlak, in tako se je zgodilo in v zlo štetil vlaku, da je izjubil glavno in zavozil v peč. Katastrofa! Prekurnil se je vlak, izjavil "buc!" in "bum-fati!" začudeno se je ozrl okoli in iz nosa mu je prilezla kri. Sprito krivil je vrhovno vodstvo, plaho moje dekelce, zagnalo neusmiljen jok, začel, čuvši jok, se je prestrašil in se tudi pričel dreti, okrog so ležali nebolgijani ranjenici in gledalci se je krčilo srce. Pa že je prihitela pomoč. Na lici mesta se je pojavila kuhinja. S hitrim pogledom je premotrila nezgodo, videla je fantka s krvavim noskom in so se ji utile solze. Z ljubko besedo ga je dvignila in naročilo je ga odnesla ven na obvezališče, za krilo se ji držeč ji je sledilo dekelce.

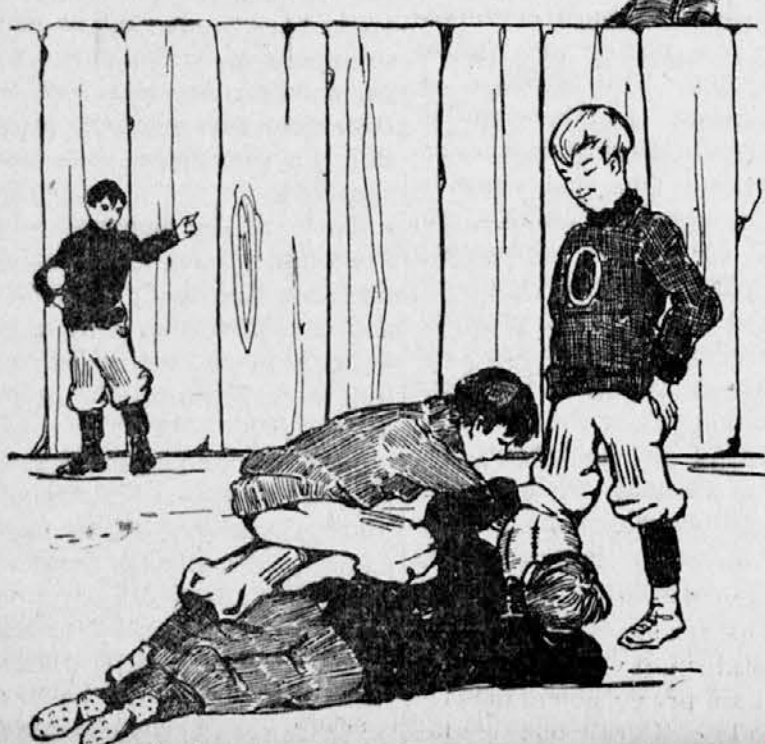
Jok je prenehal kakor odrezan, pogltnilo ga je zanimanje za nadaljnje dogodke. Z mokro ruto se je obiral nos, hujše operacije hvala božji previdnosti ni bilo treba. Pač pa je vestno preiskava spravila na dan buško na čelu; fantek je dobil preglave lepo belo obvezo in zdaj je bil sam "anenc," živ in pristen ranjenec, in radost in ponos sta bila velika.

Pa se je oglasila sestrica, da njej tudi obvezo. Zakaj kar ima on, mora ona tudi imeti: enaka pravica za oba! Torej njej tudi obvezo! Kuhinji pa je fant posebno blizu pri srcu, in ker si je fant posebno blizu pri srcu, da njegovi nezgodi krivo dekelce, je bila nanjo huda in ji je odrekla obvezo.

(Dalje prihodnjico)

The Raccoon wears a Bandana Mask and prowls around at Night. He steals the corn from Farmer Jones and keeps well out of Sight! When Farmer Jones catches the Thief Hunts with his Gun and Dog The little Rogue is hidden safe Inside a Hollow Log.

He Kept On Practicing Place-Kicks Over the Goal

It Won't Be Long Now!

By LITTLE STAN

Ely, Minn.—The days are swiftly passing by. Winter is just about here. The juveniles are at school, and the winter holidays are just around the corner. Yes, everyone is getting ready for the holidays. We begin with Armistice Day . . . just over . . . most of the schools had programs relative to the commemoration of this annual observance. As soon as that is over, we all look forward to that big Thanksgiving turkey! (Little Stan even now is smacking his lips.) Good old St. Nick or Santa Claus comes . . . and the happy Yuletide spirit is in session until after the first of the year. Let's see, that brings us up to January, and something else will open this coming January of interest to every juvenile in our organization. This January our supreme board will hold its first semi-annual meeting. This meeting will be more than important as it will start preliminary plans to conduct another national juvenile convention. Where it will be held, Little Stan doesn't exactly know at the moment. But wherever it is going to be something you young ladies and gentlemen will certainly know. Yes, Little Stan knows that you will more than enjoy the bi-annual convention. Because, from now on, we will have a juvenile convention every two years.

In order to really realize what a juvenile convention does to a person, you should be there yourself. When Little Stan was in Cleveland he met Rudolf, Johnny Kapelj, Vickie Kume and several other young people who were at the juvenile convention last year. They were actually tickled when they heard that another one will be held, and Milan Peich in Milwaukee, "I'm gonna get there some way. I wouldn't miss it for anything." When plans are completed, Little Stan will let you know immediately and can begin your campaign for new members which will make you eligible to attend the convention. Begin forming your plans now! If you do, you will one jump ahead of everyone else. And now, before closing, Little Stan would like to hear from all juveniles through the Nova Doba, and wants them to answer this question: "Where would you want to attend the next juvenile convention? In Ely, or just where?" Are you with Little Stan? Then, power in the next issue!

STAN PECHAYER,
Honorary Chairman of National
Juvenile Publicity Committee.

MLADINSKI DOPISI

Contributions From Our Junior Members

CASTLE GATE, UTAH

DEAR EDITOR AND READERS:
I was very much surprised when our editor, J. Ogrin, turned over to me my one-dollar check as a prize for my last article. I want to thank the officials responsible for this award.

Deer season in Utah opened on Oct. 1. The mine was not open, and we didn't have to go to school. Recently a young man of 24 got killed while hunting, while another hunter hasn't returned since he left. We see many pass by that have deer on them. We are still having nice weather, even though it is quite chilly in the morning. I sure like school this year because we also have junior high dances and parties.

ANGELINE YAKOPICH (age 11),
No. 168, SSCU.

CLEVELAND, O.

DEAR EDITOR:
Several months ago I received a souvenir, and to my surprise it was a picture of Little Handsome Stan. Now, Stan, don't mind the nickname. You know how we girls are. Let us quit and begin to write a real letter.

On August 2, 1936, the Skranjki local singing club, went to the Great Lakes Exposition along with four other similar groups from Cleveland. There were about 800 children. We did not have to pay any admission. We just had to sing two songs. In the Streets of the World there were many villages, such as Slovene, Swedish, Bohemian, Italian, etc. There are so many more that I would not have room for all. We went to the Expo at 1 p. m. and came home at 10:30 p. m. We sure had a good time.

Our SSCU held a convention in Cleveland between September 8 and 16. Delegates from 18 states of the Union assembled at the Slovene National Home on St. Clair Ave. I attended the entertainment provided by the local SSCU lodges during the convention in the company of my parents. To my surprise, I didn't see Little Stan. (Is that a nice way to treat your friends, Little Stan?) Well, anyway my mother saw many friends.

As Little Stan says in his article that there is to be a juvenile convention every two years, I hope that I can see him the next time.

Now I am 12½ years of age, yet small. But in the next two years I might grow a little bigger, and Little Stan will look up at me with surprise and say: "What you doin' way up there?" How about it?

ELSIE DESMOND (age 12),
No. 173, SSCU.

CLEVELAND, O.

DEAR EDITOR:
I haven't written for a long time, but here I am again. How are all the members? Did you have a nice vacation, Mr. Editor? I hope you did. I had a very nice time. But, anyway, I'm glad that school is here again. I am going to tell a Halloween story. I hope everybody has a good time.

UNLUCKY BETTY

Betty was a girl, at the age of 10. It was Halloween and Betty was a bad girl that day, so in the night time she couldn't come out. She went to bed. Finally Betty said, "I guess it's early and I'll go to Sally's party." So out the window she crawled. On the way she met black cats, somebody had touched her, she looked back and saw a ghost. Somebody had sprinkled Betty with water. Another had thrown stones at her. Finally she decided to go home. Betty was very scared. Somebody had touched her. She thought it was a skeleton. Betty was laying on the floor. Her mother had wakened her. Oh, mother! and she gave her mother a hug. Oh, how glad I am that you sent me to bed last night.

SALLY HRVATIN (age 9),
No. 173, SSCU.

DOPISI

Cheswick, Pa.

Redne seje društva "Vesela budočnost," št. 203 JSKJ, se vrše vsako drugo nedeljo v mesecu. Ta mesec bi se bila imela seja vršiti 8. novembra, toda ni prišlo toliko članov, da bi bili tvorili kvorum, torej se seja ni mogla vršiti. Redna seja našega društva se bo torej vršila v nedeljo 15. novembra ob 2. uri popoldne v navadnih prostorih v Cheswicku, Pa. Člani so pozvani, da se te seje udeležijo. — Za društvo št. 203 JSKJ:

Joseph Yelovčan, tajnik.

Los Angeles, Cal.

Zelo redki so dopisi iz dalnega jugozapada v glasilo naše Jednote. Zato ne bo odveč, če se jaz enkrat oglasim in sporočim, kako se imamo tukaj ob obali Tihega morja.

Kakor povsod po Zedinjenih državah, tako se je tudi k nam prišla pokazati izza vogala toliko obetana prosperiteta. Toda reva je nekako plaha, boječa in negotova, če bo obstala. To je pač odvisno od tega, kako bodo izpadle volitve. (Seveda bodo najbrž volitve izvršene prej, predno pride ta moj dopis v tisk.)

Mnogo smo čitali v tekočem poletju od mrzle zime, vročega poletja, prašnih viharjev, tornadov, hurikanov, pasjih dni itd. K sreči teh nadlog nimamo dosti v sončni Californiji. Seveda imamo pa svojevrstne križe in težave. Posebno podzemski bogovi se prav radi razjezi. Večjih potresov že nismo imeli, odkar je bilo v bližini Los Angelesa porušeni več mestec. Manjši potresni sunki pa so bolj pogosti.

Podnebje, kakršno ima Californija, nima para v Zedinjenih državah. Razen kakih treh mesecev deževne sezone v zimskem času, vlada tu v južni Californiji skoro večno indijansko poletje. Kljub temu južnemu podnebjju pa se tudi od nas lastovke selijo. Južno od tu, med mesti Los Angeles in San Diego se nahaja stara misijonska postaja San Juan Capistrano, na katere obširno podstrešje se priselijo lastovke vsako leto na dan 19. marca in vsako leto kot ura točno odpotujejo 23. oktobra. To kaže nadstoletni rekord, odkar je bila postaja ustanovljena. Od daleč pridejo ljudje gledat ta zanimivi prizor. Letos 23. oktobra je od tu iz Los Angelesa neka radio oddajna družba poslala k svojemu instrumentu, da bi bil po radio oddajen šumni dohod teh priljubljenih ptic. Ker pa so lastovke odpotovale letos nenavadno zgodaj zjutraj, takoj ob sončnem vzhodu, so se načrti radio družbe izjalovili.

Los Angeles je v resnici dolga vas, po površini brez dvoma največje mesto na svetu. Koliko Slovencev nas živi tukaj, mi ni znano, vem pa, da to število ni veliko, in še tisti, ki smo tu, smo raztreseni po obširnem mestu. Slovenskega družabnega življenja torej v Los Angelesu ni. Slovenskih domov ali drugih zbirališč, kjer bi se vsaj ob nedeljah sestali in se pozdravljali s "hello!" tukaj nimamo. Bratje Slovenci v Srbiji so v tem oziru bolj preskrbljeni. Imajo svoje domove in cerkve. Srbi tudi svoje pokopališče. Hrvatov, posebno Dalmatincev je tu mnogo.

Slovenska podporna društva so tu tri, in če se ne motim, sta dve mladinski. V zadnjem poletju je imelo 15 hrvatskih društev zelo številno obiskano skupni piknik. Slovenski društveni piknik je bil tu v zadnjih petih letih, kolikor je meni znano, samo eden, in še tisti je bil slabo obiskan. Slovenski pikniki se menda ne plačajo. Hvala Kolarjevi mami, ki na svojem "week-end" prostoru v Tapengo Canyonu včasih napravi kak privatni piknik; Mr. Tertak nam tam včasih speče okusnega janjca. On je mojster v tej stroki in ga menda nima para v Californiji.

Slovenci smo imeli tu v Los Angelesu pevsko društvo "Zar-

ja," ki je pod vodstvom Mr. Lista zelo lepo napredovalo. Toda Mr. List nas je zapustil in se podal v sosedno republiko Mexico, in z njim je zatonila tudi naša "Zarja." Dolgo smo upali, da se spet povrne med nas in naše pevsko društvo oživi, toda zdi se, da so naši upi za vedno splavali po vodi. Slišali smo, da se je Jože tam preko zagledal v lepo mehiškansko senorito in se oženil.

Zdravstveno stanje je tu med Slovenci še prilično dobro; le Kočnikov in Kolarjev oče že dalje časa "marodirata." V Fontani pa je v preteklem poletju umrl Kočevarev oče. Pri družini Cupin je pustila štorklja dvojčke, zdravega fanta in deklico.

Slovenci iz vzhodnih držav radi prihajajo semkaj na obisk. Preteklo spomlad se je tu mudila skupina Milwaukeečanov. Pred par meseci pa se je tu sem za stalno priselila Milwaukeec dobro poznana Mrs. Julia Terčak in se tu poročila z Jos. Parkelom. Jožetu in Juliji obilo sreče! Pred par tedni je prišla semkaj na obisk Miss Violet Terčak.

V Californiji imamo različne sezone. Ravno zdaj se bliža koncu vinske sezone. Tisti, katerim se je lanska kapljica posušila ali skisala, že novi pridelek pokušajo. Drugi pa z veseljem in spoštljivo ravnostjo hodijo opazovati v kleti, kako se kuha in vre nova kapljica. Zadnja leta depresije se je kar srce krčilo človeku, ko se je vozil mimo vinogradov in videl na trtah toliko posušenega, nepotrzanega grozdja, ker se ga zaradi slabih cen ni izplačalo trgati. Toda letos je drugače. Grozdje je vse potrpano ter ga še primanjkuje, pa tudi cene so se mu znatno zvisale.

Pred par tedni smo imeli tu v Los Angelesu veliko zgodovinsko slovesnost. V veličastnem večernem sprejdu, ki se je bil po mestu, so bile zastopane številne civilne organizacije, vojska in mornarica in nepopisno krasne električne flote. V silni gnuječi navdušenega ljudstva je Miss Scattergood, hčerka nadzornika gradnje velikanskega Boulder jezusa, s pritiskom na gumb, otvorila električno zvezo čez 266 milj široko, zaspano Mohave puščavo, od Boulder jezusa do Los Angelesa. Bliskovito je šinilo za 70 milijonov svečnih luči električne sile, 16 žarometov je zažarelo na stolpu ponosne mestne hiše in v hipu je bila vsa okolica razsvetljena kot sredi belega dne. Takega prizora človek ne pozabi zlepa.

Predno končam, naj še omenim, ker v našem glasilu nisem videl nikakega poročila o tem, nenavadno "reunion." Iz Burleya, Idaho, sem prejel sliko z družino bivšega večletnega odbornika naše Jednote, posebno pennsylvanskim rojakom dobro poznane soprota Johna Keržišnika. Imeli so družinsko "reunion." Raztreseni od Atlantika do Pacifika, pet fantov in pet deklet, vsi čvrsti in zdravi, so se prvič v življenju vsi skupaj zbrali s starši na očetovi farmi v Burleyu. Če se ne motim, bosta Mr. in Mrs. Keržišnik čez par let obhajala zlato poroko. Še na mnoga leta!

Pozdrav vsem čitateljem Nove Dobe!

J. Cuznar.

Butte, Mont.

Člane društva sv. Martina, št. 105 JSKJ, pozivam, da se polnoštevilno udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila dne 15. novembra v navadnih prostorih. Na dnevnem redu bomo imeli zelo važno točko, katere je mogoče rešiti le pri večji udeležbi članstva. Zato naj vsak stori svojo dolžnost in se udeleži prihodnje seje. Po seji bomo imeli malo zabavo, katero

se bodo udeležile tudi sosesre od ženskega društva Western Sisters. Tudi te male veselice naj bi se udeležili vsi člani, da bo zabava boljša in lepša. Torej, na svidenje na seji in na veselici 15. novembra! — Za društvo št. 105 JSKJ:

John Malerich, tajnik.

Braddock, Pa.

V Novi Dobi z dne 28. oktobra sem čital dopis soprota J. Previce, v katerem kritizira konvencijni odbor za resolucije, in da zakaj se je odbor bal prečitati resolucije, katere je on predložil resolucijskemu odboru. Previc piše, da je pazno poslušal, kdaj da se bo čitalo, in tudi Hudale je ušesa nastavljal, pa vse zastoj; zavržene so bile. Iz tega si lahko mislimo, koliko izkušen je imel resolucijski odbor, bodisi o JSKJ, bodisi o federaciji, ali o kaki drugi zadevi, kakor smo jo že imeli v Pennsylvaniji, ko smo se sešli na federacijski seji, pa so zastopniki kričali na predsednika, da kaj je federacija in da zakaj se skupaj zbirajo, ko nima federacija nikakega pomena pri JSKJ. Morebiti bodo ti isti delegati, ki so bili v tem odboru, kdaj prišli v kakšne neprilike in se bodo spomnili 15. redne konvencije, kar pa jim bo prepozno. Pred odhodom iz Clevelanda mi je bilo povedano, da sta zabranila čitati resolucije glavni predsednik in glavni tajnik. Torej, ako sta ona dva to storila, jima skoraj ne bi bilo zamere, ker vsak mladenič obrača vodo na svoj mlin, da lažje pšenico melje. Po drugi strani sem pa spet slišal tudi v Clevelandu, da je odbor za resolucije dotične resolucije zavrgel sam od sebe. Pa naj bo. Soprota Previc ima prav, da se je spustil v javnost v tej zadevi, da ne bodo napačno mislili ostali člani v Pennsylvaniji, ki so nam precej pomagali skozi celo leto. Zbirali smo se zdaj tu, zdaj tam, pri Erženu, pri Hudaletu, pri Previcu in enkrat smo se zbrali celo v Sharonu. In kaj smo dobili za naš trud in požitljivost! Še toliko niso bili v poštev vzeti odbori minnesotske, ohijske in pennsylvanske federacije, da bi bil eden izmed delegatov predlagal, da bi se dala odborom zapupnica za njihovo delo, ker so s svojim delom veliko pripomogli, da je bila konvencija prej končana. Prepričan sem, da če bi ne bila pravila sestavljena pred konvencijo, bi bila ista trajala še en teden dalje. In koliko bi to stalo Jednoti! Kakor sem slišal med konvencijo, bi bili eni delegati najraje v Clevelandu par mesecev. Precej je bilo denarja na razpolago za razne odbore, za odbore federacijskih tajnikov pa ni bilo še dva centa za znamke. — Bratski pozdrav!

Martin Hudale,
bivši delegat.

Hibbing, Minn.

Zadnji dopis iz Hibbinga je bil nekoliko pomanjkljiv, in da ne bi nas kdaj smatral za pristranske, naj bo v tem dopisu nekoliko izpopolnitve ali dodatka. V tednu, ko je bil v rudniku ubit naš društveni tajnik Joseph Kern, si je sam vzel življenje soprota Blaž Gorše. Tako smo imeli pri društvu dva mrliča v enem tednu. Oba omenjena pokojnika sta bila dobra in dolgoletna člana JSKJ. Prizadeti smo družinami izrekam tem potom iskreno sožalje. Tajništvo posle pri društvu je prevzel dobro znani soprota Joseph Smoltz, ki je že prej 16 let vršil te posle. Bratski pozdrav!

Anton Adamie,
blagajnik dr. št. 54 JSKJ.

Youngstown, O.

Članstvo društva sv. Antona, št. 108 JSKJ pozivam, da se polnoštevilno udeležijo naše

prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. novembra in se bo pričela ob 10. uri popoldne. Seja se bo vršila v Hrvatskem domu v Youngstownu, kateri prostor je članstvu dobro znan. Precej naših članov živi raztresenih oddaljeno od društvenega sedeža, zato je pa dolžnost tistih, ki bivajo v primeri bližini, da posejajo seje. Naše društvo je precej na dobrem stališču, finančno in na ugledu, in med člani vlada zadovoljstvo. Ker je vse v redu, se morda nekaterim ne zdi vredno hoditi na društvene seje, češ, saj ne bo nič važnega. Tako naziranje seveda ni pravilno. Na vsaki seji je lahko kaj važnega, in vsako društvo tem bolj obstoji, čim bolj se člani zanimajo za društvene probleme in čim bolj številno se udeležujejo seji. Vse člane tudi pozivam, da se potrudijo in skušajo tu ali tam pridobiti kakage novega člana za odrasli ali mladinski oddelke. Kjer je dobra volja, se še vedno da kaj doseči v tem oziru. Člani naj ne mislijo, da je agitacija za nove člane samo zadeva društvenih odbornikov. Vsi člani, pa naj bodo odborniki ali ne, imajo za napredek društva enake dolžnosti, kakor so od društva in Jednote tudi deležni enakih pravic. Torej, na delo!

Končno pozivam člane, da naj bodo točni s plačevanjem asesmentov. Plačajo jih lahko na društveni seji ali pa na domu tajnika. Na vsak način morajo biti asesmenti plačani najkasneje 25. dne v mesecu do 8. ure zvečer. Na svidenje na seji v nedeljo 15. novembra ob 10. uri popoldne! — Za društvo št. 108 JSKJ:

Karl Rogel, tajnik.

Ely, Minn.

Društvo "Severna zvezda," št. 129 JSKJ, priredi veselico v soboto 14. novembra zvečer. Veselica se bo vršila v Jugoslovanskem narodnem domu. Člani in članice vseh eljskih društev in sploh vsi rojaki in rojakinje tega okrožja so prijazno vabljeni na poset te naše veselice. Bo dovolj zabave, in kdor bo dovolj srečen, bo odhajal domov v družbi tolstega purana. Torej, na veselo svidenje na večer 14. novembra v Jugoslovanskem narodnem domu v Elyju! — Za društvo "Severna zvezda," št. 129 JSKJ:

Mary Zgonc, tajnica.

Brooklyn, N. Y.

Tem potom naznanjam članstvu društva sv. Petra, št. 50 JSKJ, da je bilo na seji v mesecu oktobru sklenjeno, da se za november izpremeni datum naše redne seje. In sicer je bilo sklenjeno, da se naša prihodnja seja vrši en teden prej kot običajno, namreč drugo soboto v mesecu, to je 14. novembra.

Seja je bila predstavljena vsled tega, ker bo naše društvo priredilo tretjo soboto, to je 21. novembra, plesno veselico v korist društveni blaginji. Na seji 14. novembra bo tudi vselični odbor sklepal, kaj bo potrebno vse storiti, da se bo veselica završila z najboljšim uspehom. Bratski pozdrav! — Za društvo št. 50 JSKJ:

Valentin Orehek, tajnik.

Export, Pa.

Viharna volilna kampanja je končana, kot je videti, v splošno zadovoljstvo delavstva. Sezona piknikov je tudi že davno minila in blizu se nam zima z mrazom in dolgačasni večeri. Iz raznih časopisov posnamemo, da se je med rojaki po raznih krajih otvorila sezona kulturnih prireditev, kot koncertov in iger, poleg tega pa seveda tudi sezona raznih veselic in zabav. Tisti, ki se spominjajo na-

(Dalje na 6. strani.)

Knut Hamsun:

BLAGOSLOV ZEMLJE

(Prevedel Rudolf Kresal)

Gorj v puščobi ima vsak letni čas svoje čudeže, ali vedno neizpremenljivi so temni nedoumljivi glasovi od neba in zemlje; krog in krog vse obsegajoča uklenjenost, gozdni mrak, njegov mir in prijazna drevesa. Vse je težko in mehko obenem, tam ni nobena misel nemogoča. Severno od Sellanrae leži prav majhen ribnik, mlaka, komaj za akvarij velika. V njej so švigale majhne, drobne ribice, ki so ostale zmerom majhne; živele so in umirale in niso bile za nikakrno rabo, ljub Bog, prav za nič niso bile! Nekega večera je tam stala Inger in prisluškovala kravjim zvoncem. Nič ni slišala, vsekrog je vladala mrtvaška tišina, ali naenkrat je iz akvarija začula petje. Bilo je zelo rahlo, komaj ga je bilo še čuti, le umirajoče. To je bila pesem teh majhnih, drobnih rib.

Sellanraa je imela tako ugodno lego, da so njeni prebivalci vsako pomlad in jesen videli divje gosi, ki so letele preko puščobe, in so slišali, kako so klicale in vabile, zvenelo je kakor zmešano govorjenje. Potem pa je bilo, ko da bi bil obstal svet, dokler ni jata izginila. Kaj ni bilo tedaj ljudem, kakor da bi jih obšla nekaka slabost? Lotili so se spet svojega dela, poprej pa so se globoko oddahnili, ošinili jih je dih onostranstva.

Vse čase so jih obdajali veliki čudeži. Pozimi zvezde in tudi severni soj, žareče nebo, požar zgoraj pri Bogu. Kdaj pa kdaj, ne pogosto, nič običajnega, temveč le kdaj pa kdaj so čuli grmeti. To je bilo večidel le v jeseni in bilo je mračno in svečano za ljudi in živali. Domače živali, ki so se pasle na bližnjem travniku, so se zbrale in stale tesno druga ob drugi. Čemu so prisluškovale? Ali so čakale konca? In česa so čakali ljudje na puščobi, kadar so ob grmenju nebeskega groma stali sklonjenih glav?

Pomlad — kajpada, njena naglica, razposajenost in vzradoščenost; a jesen! ta je ljudi drugače ubrala. Tedaj so se v temi pogosto bali in se zatekali k večerni molitvi, postali preroški in so videli znamenja. Časih so šli kakega jesenskega dneva z doma kaj iskat, morda morda po drva, žene po živino, ki je zdaj kakor brezumna iskala gob — in vrnili so se s srci polnimi skrivnostnih stvari. Ali so po neprevidnem stopili na mravljino in pohodili zadnji del njenega telesa, tako da prednji ni mogel naprej? Ali pa so prišli preblizu gnezda snežne jerebice in jim je jerebica — mati sikaje priletela naproti? Pa niti velike kravje gobe niso bile brez pomena. Kako da bi človek ne odrenel in ne pobelled, če jih le pogleda. Kravja goba ne cvete in se ne gane z mesta, a na nji je nekaj strahotnega in nestvor je, podobna je pljučam, ki imajo svoje posebno življenje, gola in brez telesa, ki bi jo kril. Inger je nazadnje prevzel hudo otožje, puščoba jo je potrla, postala je pobožna. Se je mar mogla temu izogniti? Nihče v puščobi se temu ne more izogniti, zakaj tam ni samo posvetno stremjenje in gola posvetnost, tam je pobožnost in bogajočnost in veliko praznovanje. Inger je pač menila, da ima več vzroka, pričakovati pokore iz nebes kakor ostali, da pokora ne more izostati, vedela je, da hodi Bog vsak večer skozi puščobo in da ima čarobno lepe oči, on da jo že najde. V njenem vsakdanjem življenju ni bilo toliko reči, ki bi jo lahko izpremenile. O, saj je zlati prstan lahko spravila na dno svoje skrinje in pisala je lahko Elizeju, naj se tudi on izpreobrne; toda razen tega seveda ni imela nič drugega, kakor da je pridno delala in da sama sebi ni prizanašala. Da, nekaj pa je le mogla storiti! Da se je oblačila skromno in da je okrog vratu samo v nedeljo nosila trak iz modre svile, da ni bila nedelja enaka delavniku. To nepotrebno uboštvo je bilo izraz neke filozofije, ponižanje samega sebe, stoicizem. Trak iz modre svile ni bil nič več nov, Inger ga je bila snela s čepice, ki je postala Leopoldini premajhna, tu in tam je že zbledel, in, odkrito povedano, bil je tudi umazan — zdaj pa je služil Ingrid kot skromen okrasek k mašni obleki. Kajpada, pretiravala je in je oponašala revščino siromašne kočice, kazala je hinavsko uboštvo — bi bilo mar njeno zasluženo kaj večje, če bi bila k tako siromašni obleki prisiljena? Dajte ji mir, ona si je mir zaslužila.

Pretiravala je naravnost čudovito in je storila, kakor je bilo treba. Na posestvu sta bila dva možka, toda Inger je dobro pazila, kdaj sta šla z doma, in potem je žagala drva; le čemu je bilo dobro to trpljenje in pokora? Bila je povsem nepomemben, povsem majhen človek, njenega življenja bi ne zapazili nikjer v deželi razen tu v puščobi. Tukaj je bila skoro velika, vsekakor je bila največja in menila je, da je vse pokore, ki si jo je naložila, prav zelo vredna. — Njen mož je dejal: Sivert in jaz sva govorila in nočeva o tem, da bi ti žagala naša drva in se pretegovala, nič slišati. — Jaz delam to zaradi svoje vesti, je odvrnila Inger.

Zaradi vesti? To je Izaka spet spravilo v zamišljenost; on je bil zdaj mož že v letih, počasen in premišljen, toda važen, kadar je povedal kaj, o čemer je bil prepričan. Vest pa je morala biti kar hudo močna, če je Inger lahko tako povsem izpremenila. In naj bi že bilo karkoli, ali Ingridino izpreobrnjenje je vplivalo tudi nanj, okužila je moža, postal je zamišljen in krotek. To je bila zelo huda zima, skoro nepremagljiva zima; Izak je iskal samote, iskal je kotičkov, kjer bi se skril. Da bi svoj gozd obvaroval, je kupil zdaj v državnem gozdu na švedski meji nekaj tucatov dobrih debel — pri podiranju teh dreves ni hotel imeti nikogar poleg sebe, hotel je biti sam, Sivertu je bil ukazal, da mora ostati doma in paziti na mater, da se ne bo preveč mučila.

V kratkih zimskih dneh je hodil torej Izak še v mraku in gozd in se v mraku šele vračal domov. Mesec in zvezde niso sijale zmerom, časih so bile njegove jutranje stopinje spet zasnežene, potem je le s težavo našel pravo pot. In nekega večera je nekaj doživel.

Večji del poti je že imel za seboj in pri svetlem mesečnem svitu je že videl Sellanrao gori na rebri; ležala je tam lepa in močna, ali majhna, bila je videti kakor kak podzemski dvorec, ker je bila tako globoko zasnežena. Toda zdaj je dobil spet stavbnega lesa in Inger kakor otroci se bodo zelo čutili, za kaj bo porabil les, na kakšno nadzemeljsko poslopje misli. Sedel je v sneg in se mislil malo odpočiti, da bi ne prišel ves izčrpan domov.

Krog in krog je vse tiho, in Bogu bodi hvala za to tišino in njegovo lastno zamišljeno razpoloženje, saj le dobro misli. Izak je vendar naseljenec in gleda tja na svoj grunt, kjer mora prekopati še veliko puščobe. V mislih izriva velike kamene, za osuševanje ima nenavaden dan. In on ve, da leži tam na oni strani še prav globok kos močvirja na njegovem imetju. Tisto močvirje je polno rde. Na vsaki mlaki stoji kovinska smetana, to močvirje bo zdaj osušil.

Dalje prihodnjic

DOPISI

(Nadaljevanje s 5. strani)

šega dramskega kluba "Nagelj" v Beli dolini, so morda že davno prišli do prepričanja, da je šel po gobe v večna lovišča, ker se že par let ni nič pokazal v javnosti. V tem času je klub res izgubil nekaj dobrih moči, ker radi oddaljenosti niso mogle več sodelovati. Sedaj, ko so se razmere precej izboljšale, je tudi naš klub oživel in se je odločil, da se spet pokaže v javnosti v tej sezoni. Odločili smo se za lepo ljudsko igro "Mlinar in njegova hči" in jo bomo vpriporili v Slovenskem domu v Universalu, Pa., dne 26. novembra. Igra je vsekoli zanimiva. Obsega pet dejanj z enajstimi slikami. Igra je delo nemškega pisatelja Ernesta Raupacha, napisana pred več kot sto leti in je prevedena v razne jezike. Po mestnih in podeželskih odrih v Sloveniji jo po navadi vpriporjajo ob Vseh svetih. Ljudem kar nekaj manjka, ako se ob dotičnem času omenjena igra ne vpripori. Vsebinska igra je zelo zanimiva, dasi preprosta in lahko umljiva.

Bogati skopuh Porenta ne dovoli svoji hčerki Marici, da bi se poročila z ubožnim mlinarskim hlapcem Konradom. Marico pobere jetika, mlinar tudi umre in Konrad ostane sam. Vmes je pisatelj vpletel ljudsko vražo, da gre do božični večer v procesiji na pokopališče vsi tisti, ki jim je v prihodnjem letu usojeno umreti. Ta prazna vera je v šesti sliki v celoti postavljena na oder. Konrad se napije v gostilni in gre na pokopališče, z namenom, da bi videl spreved mrtve. Tam pijan zaspi in vidi svetonočni spreved, seveda v svoji pijanosti in domišljiji.

Vpriporitev igre je v zvezi z velikimi težkočami in zahteva mnogo dela, toda igralci kluba se bodo potrudili, da jo izvedejo v največjo zadovoljnost občinstva. V velikih mestih, kjer so na razpolago velike dvorane in veliki odri z vsakovrstno scenografijo, je seveda veliko lažje vpriporjati razne igre, kakor v naših malih dvorinah, kjer so odri pripravljeni le za par muzikantov, in kjer dvorane v splošnem odgovarjajo za navadne plesne veselice ali društvene seje. Klub "Nagelj" bo pri vseh težkočah skušal pokazati najboljšo.

Vsi rojaki iz Universala ter iz vse bližnje in daljne okolice so prijazno vabljeni, da na Zahvalni dan posetijo to našo prireditel. Deležni bodo duševnega užitka, ki jim ne bo šel tako hitro iz spomina.

Po igri bo seveda domača zabava s plesom. Za dobro postrežbo bo poskrbel odbor Slovenskega doma. Sežite po vstopnicah brez odlašanja, da ne boste razočarani s tem, da bi morali stati pri vratih. Ker dvorana ni prevelika, upam, da bo napolnjena do zadnjega kotička. Torej, na svidenje v Universalu na Zahvalni dan, to je 26. novembra, v Slovenskem domu! — Za dramski klub "Nagelj":

Rosie Skerly.

Hibbing, Minn.

Člane in članice društva sv. Frančiška, št. 54 JSKJ obveščam, da veselica, katera bi se bila imela vršiti 24. oktobra, je bila prestavljena na soboto 28. novembra. Člani in drugi rojaki tega okrožja naj torej vzamejo na znanje, da se bo veselica našega društva vršila v Sons of Italy dvorani na Howard St. v soboto 28. novembra. Pričela se bo ob 8. uri zvečer in bo trajala do polnoči. Vstopnina za osebo bo 25 centov. Vsi člani in članice našega društva, pa tudi vsi člani in članice drugih bratskih društev ter vsi posamezni

rojaki tega mesta in okolice so prijazno vabljeni na poset te veselice. — Za društvo št. 54 JSKJ: Stanley Fink, predsednik.

Ely, Minn.

Članicam društva Marije Čist. Spočetja, št. 120 JSKJ, naznanjam tem potom, da se bo naša prihodnja seja vršila v nedeljo 15. novembra v mestnem Court House (2nd floor). To vsled tega, ker staro poslopje podirajo. Kje bomo v bodoče zborovali, bomo sklepale na prihodnji seji. Sestrski pozdrav! — Za društvo št. 120 JSKJ:

Rose Svetich, tajnica.

Gilbert, Minn.

Tem potom naznanjam članicam društva sv. Ane, št. 133 JSKJ, da je bilo na redni društveni seji v oktobru sklenjeno, da imamo v mesecu novembru zopet 25 centov naklade za društveno blagajno, in sicer za pokritje stroškov koncem leta. Sestrski pozdrav! — Za društvo št. 133 JSKJ:

Angela Verbic, tajnica.

Joliet, Ill.

Volitve so k sreči za nami in se nam bodo zdaj nekoliko ohladila ušesa od samohvale in obljub raznih kandidatov. Tudi slona, ki so ga s tako slavo vodili po jolietških cestah, smo poslali za štiri leta na počitnice, katere je menda res potreboval. Tako bo zdaj prav na obe strani.

Zdaj se bo treba pa spet prijeti društvenega dela. Vsi smo obljubili privstopu v JSKJ, da bomo delali za njen napredek in ne smemo pozabiti teh svojih obljub, kakor jih pozabijo nekateri politični kandidati, kadar so izvoljeni.

Seja društva sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ se bo vršila v nedeljo 15. novembra ob navadni uri in v navadnih prostorih. Na to sejo vabim vse članice našega društva, ker bo več važnih zadev za rešiti. Med drugim bomo morali tudi nekaj skleniti, kaj storiti s člani, kateri zanemarjajo svoje dolžnosti napram društvu. Znano mi je, da mnogi člani delajo in zaslužijo vsak dan, toda na društvo, ki jih je dolgo zakladalo in čakalo, se ne spominjajo. Leto gre proti koncu in potrebno je, da se zastalo poravnava.

Vsak naj pazi, da bo imel svoje prispevke pravočasno plačane, kajti nihče ne ve, kdaj ga lahko zadene nesreča. Za vzgled lahko potavim neko našo bivšo članico. To bivša članica, ki je bila zaostala z asesmentom, sem pismeno pozval, da naj plača svoje prispevke. Potem sem še osebno govoril z njo, in mi je rekla, naj jo suspendiram, kar sem seveda storil. To je bilo meseca julija. Mesec pozneje pa pride k meni in me vpraša, če je še članica ali ne, in mi razloži, da je bila operirana za slepiča in da je še vedno bolna. Priznala mi je, da mi je sama rekla, naj jo suspendiram. Iz tega vsak lahko sodi, da je dotična bivša članica to zelo obžalovala. In kaj sličnega se lahko zgodi vsakemu, če zanemari svoje obveznosti napram društvu. Bratski pozdrav! — Za društvo sv. Petra in Pavla, št. 66 JSKJ:

Peter Musich, tajnik.

Milwaukee, Wis.

Člane in članice društva "Združeni Slovani," št. 226 JSKJ vabim, da se udeležijo prihodnje seje, ki se bo vršila v nedeljo 15. novembra. To bo zadnja seja pred našo prireditvijo in imeli se bomo marsikaj pogovoriti glede iste. Več ko nas bo, lažje bomo vse potrebno ukrenili, da bodo posetniki zabave kar najbolje postreženi in da si bo naša društvena blagajna kar najbolj opomogla. Uspeh je odvisen od

nas članov. Ne pozabite tega in pridite polnoštevilno na našo domačo zabavo, ki se bo vršila v soboto 21. novembra v S. S. Turn dvorani, in privedite vse svoje prijatelje in prijateljice s seboj. Pripravljani odbor bo skrbel, da ne bo ničesar manjkalo na mizah, naš dobro znani gostilničar John Kodrich bo pa pri bari žejna grla tolažil. On je več tega posla in mu je bila že dvakrat izkazana čast gospodarja pri bari. Torej, vsi na veselico, saj je dolžnost vsakega, da pride in s tem pokaže zanimanje za svoje društvo.

Naše seje so bile poleti prav slabo obiskovane, upam pa, da se bo to zboljšalo zdaj na jesen in zimo. Zdaj se ne bo mogel nihče izgovarjati, da mu je prevroče sedeti v dvorani. Sicer pa moram jaz biti tam, pa naj bo vroče ali ne.

Vsi tisti člani, ki niso bili na zadnji seji, naj si zapomnijo, da je bil SKLEP društvene seje, da vsak plača v društveno blagajno 35 centov, pa če se udeležijo društvene domače zabave ali ne. Vsak član mora upoštevati društvene sklepe, ki so obvezni za vse enako. Torej, pridite vsi na sejo 15. novembra in na društveno zabavo 21. novembra! Kot že omenjeno, se bo naša zabava vršila v S. S. Turn dvorani, spodaj.

Tem potom prosim tiste članice, ki še dolgujejo prispevke za zdravnik za leto 1936, da poravnajo na prihodnji seji. Pisala bi še kaj več, pa me je ta teden bolezen privezala na posteljo in sem se še k temu pisanju težko pripravila. Sestrski pozdrav! — Za društvo Združeni Slovani, št. 226 JSKJ:

Pauline Vogrich, tajnica.

Cleveland, O.

Pevski zbor "Cvet" obstoji v naši naselbini Newburg ali "Na Jutrovem" že 12 let. V tem času je priredil več lepih koncertov, iger, operet itd. Seveda, vedno ni šlo gladko in brez težko, posebno tekom depresije. Vsekakor smo se borili na en ali drugi način, da obdržimo in ohranimo to, kar smo najlepšega prinesli iz naše rodne domovine, našo lepo slovensko pešem.

Kakor druga leta, priredi "Cvet" tudi v letošnji sezoni koncert in spevoigro v nedeljo 15. novembra, in sicer v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave. Pričetek koncerta bo ob treh popoldne. Pevci in pevke se pridno pripravljajo za vpriporitev spevoigre "Moj zlati fant," ki bo postavljena na oder. Vloge imajo sledeči: Max Traven, Anna Magdalene, Anna Traven, John Vatovec, Louis Pockaj, Jennie Mezger, Julia Bartol, Albina Kodel, I-melda Fink in Sylvia Vatovec. — Za ples bo skrbela dobra Trinkova godba, ki ugaja mladim in starim. Vstopnina za popoldne in zvečer je 40 centov za osebo, samo za zvečer 25 centov.

Vsi člani in članice JSKJ in vsi ljubitelji pesmi od blizu in daleč so vabljeni, da posetijo to našo prireditel. Vsem jamčimo obilo lepega razvedrila. Pevski pozdrav! — Za pevski zbor "Cvet":

John Vatovec.

White Valley, Pa.

V zadnji izdaji Nove Dobe sem videl, da mi odgovarja predsednik konvencnega resolucijskega odbora zaradi pennsylvanskih resolucij. Kot sem želel zadnjič poročal, se je čitala na konvenciji samo ena resolucija in ta je bila zaradi enotnih znamk. Predsednik kar pravi, da so se čitale tri, kar pa ni resnica. Ali je kje v zapisniku, da so se vse tri resolucije čitale? Toliko od mojih strani, ker sem se čutil, da je moja dolžnost zahtevati, da se čitajo. Zdaj pa naj člani

sami sodijo, ali sem bil jaz na sredstva in pomoč bratov in sester, kadar pride od tega.

Jurij Previc.

White Valley, Pa.

Meseca julija je bilo sklenjeno, da naše društvo št. 116 JSKJ priredi veselico 31. oktobra. Na zadnji seji pa je bilo sklenjeno, da se veselica preloži na 14. novembra. Torej se naznanja vsem članom in članicam, da se naša veselica vršila 14. novembra in se prične ob 7. uri zvečer. Za plesateljine bodo skrbeli trije slovenski bratje. Odbor bo skrbel tudi, da ne bo noben lačen ali žejen. Zatorej upam, da se vsi člani in članice vidimo na tej veselici, ker ta veselica se imenuje "Laver Rose." Več se jih je že odzvalo, da se bodo veselice udeležili. Če bo kateri kakšen govor napravil, ne vem. Najboljše je, da pridete pogledat kateri fantje in moške bodo in iz katere naselbine. Na svidenje v Slovenski dvorani v White Valley 14. novembra ob 7. uri zvečer! — Za društvo št. 116 JSKJ:

Jurij Previc, predsednik.

Cleveland, O.

Oh, kako hitro čas beži! Samo 7 tednov še, pa bo šlo leto 1936 rakom živčat. Ko človek malo v leta pride, kakor je slučaj pri meni, si ob koncu leta misli: kdo ve, če bomo dočkali še eno novo leto ali ne. Končno pa to ne pomeni mnogo za splošnost. Ako jih tekom leta nekaj umrje, se jih v istem času nekaj več rodi, tako, da ni izgube in nazadovanja, ampak čisti prirastek. Saj na vse zadnje še ni tako slabo na tem pulkastem svetu, kakor včasmi mislimo.

Sicer pa je boljše, da prepusimo take skrbi drugim. Ko bomo tako trdno zaspali, da se ne bomo dali več zbuditi, bodo že drugi skrbili, da nas spravijo tako, da ne bo ostalo nobenega duha za nami. Saj smo zavarovani pri naših podpornih organizacijah, in to pomeni, da bodo na razpolago

Seveda, dokler živimo, pa se spodobijo, da si privoščimo veselja in zabav, kolikor nam je v razmerah mogoče. Življenje je dovolj trpko, zato je pravilno, da si ga včasih osladimo s kako zabavo. Zato smo se tudi članice društva "Jutranja zvezda," št. 137 JSKJ odločile, da se ob priliki praznovanja 15-letnice ustanovitve primerne poveselimo. To slavnost bomo obhajale v nedeljo 15. novembra v novi šoli sv. Vida na Glass Ave. Praznovali je bomo ob zelo veseljem in primerne časi, namreč na Martinovo nedeljo, na tisti veseli praznik, ko se krščuje rujno vince.

V mojem zadnjem dopisu sem sporočila, da bomo mojo "talušno punčko" krstili. To drži, toda da bo še bolj držalo, bomo poleg tega krstili tudi obhajana. Torej bomo imeli 15-letnico društva, dve krstiji in končno še botrinjo. Na to slavnost prijazno vabimo vse članice in članice JSKJ, vse glavne uradnike, ki bivajo v bližini, in vse prijatelje našega društva in dobre zabave. N razpolago bodo prvovrstna okrepčila in za vsele poskočnice bodo poskrbeli Germovci bratje, tisti, ki so igrali na Velikojezerski razstavi ter razveseljevali rojake in drugorodce s svojimi poskočnicami. In kakor so veseli posetniki razstave plesali pred gostilno "Ljubljana," tako bomo mi plesali prihodnjo nedeljo, magari če skozi do ponedeljka. Vstopnina na veselico je samo 35 centov za osebo. Pričetek bo ob 7.30 zvečer.

Zdaj pa zdravi ostanete, in kateri pridete na našo slavnost prihodnjo nedeljo, vam že v naprej kličem: dobrodošli! — Za društvo Jutranja zvezda, št. 137 JSKJ:

Mary Bradač, tajnica.

Povejte svojim prijateljem, da v tej deželi ni nobene boljše podpornice organizacije kot je JSKJ.

BOŽIČNI ČAS

Božični čas je čas spominov in najlepši spomini so oni na našo mladost, katero je večina nas preživela v starem kraju. V prihodnjih tednih bodo torej naši spomini pohitili v naš rojstni kraj, k našim sorodnikom in prijateljem, in ako možno, bo naše misli tjakaj spremljal tudi mal dar v obliki denarne pošiljke. Vsak dinar ali lira bo dobrodošla in s hvalečnostjo sprejeta.

Cene za denarne pošiljke:
Za \$ 5.00 200 Din Za \$ 3.50 50 Lir
Za \$ 7.25 300 Din Za \$ 6.40 100 Lir
Za \$ 11.65 500 Din Za \$ 12.25 200 Lir
Za \$ 23.00 1,000 Din Za \$ 23.00 500 Lir
Za \$ 44.25 1,500 Din Za \$ 57.00 1,000 Lir
Za \$ 45.00 2,000 Din Za \$ 112.00 2,000 Lir

Posiljamo tudi v ameriških dolarjih, kakor tudi po brzojavnem pismu ter direktnem brzojavu.

Cene so podvržene spremembi gori ali doli.

Božični izleti v stari kraj
Razne parobrodne družbe prirede skupne izlete v stari kraj za Božič s posebnimi spremembami. Ako ste namenjeni potovati ob tem času, nam (kakor) pišite za nadaljnja pojasnila.

Dobava sorodnikov iz starega kraja
Sedaj je nekoliko lažje dobiti kakega sorodnika iz starega kraja. Pišite nam za natančnejša pojasnila o vašem slučaju.

Drugi posli s stari krajem
V zadevah posestev, dedštin, tožeb, dobave denarja od tam, notarskih listin itd. se vselej obrnite na nas.

Vsa pisma in druge pošiljke naslovite na:

LEO ZAKRAJSEK

General Travel Service, Inc.
302 E. 72nd St. New York, N.Y.

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR želite koga iz starega kraja: KADAR prodajate ali vse boljše parnike po najnižji ceni in seveda tudi za vse izlete.

Potniki so s našim posredovanjem vno

Denarne pošiljke izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kurzu.

V JUGOSLAVIJO V ITALIJO

Za \$ 2.50 100 Din Za \$ 6.50 100 Lir
Za \$ 5.00 200 Din Za \$ 12.25 200 Lir
Za \$ 7.25 300 Din Za \$ 30.00 500 Lir
Za \$ 11.65 500 Din Za \$ 57.00 1,000 Lir
Za \$ 23.00 1,000 Din Za \$ 112.00 2,000 Lir
Za \$ 45.00 2,000 Din Za \$ 167.50 3,000 Lir

Ker se cene sedaj hitro menjajo so navedene cene podvržene spremembi gori ali doli. Posiljamo tudi denar brzojavno in izvršujemo izplačila v dolarjih.

V vašem lastnem interesu je, da pišite nam, predno se drugje poslužite, za cene in pojasnila.

Slovenic Publishing Co.
(Glas Naroda—Travel Bureau)
216 West 18 St. New York, N. Y.

Najnovjša knjiga!

Sežite po najnovjši knjigi, iz katere dobite lahko vse podatke za pridobitev

ameriškega državljanstva

Knjiga vsebuje vse naj-novejše povelje in je pravkar izšla. Dobite jo samo pri založništvu

"AMERIŠKA DOMOVINA"

SLOVENSKI DNEVNIK
slovenska unijska tiskarna
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

Pošljite 25c v znakah ali money orderu in knjigo vam takoj pošljemo.

GLAS NARODA

NAJSTAREJŠI NEODVISNI SLOVENSKI DNEVNIK V AMERIKI

je najbolj razširjen slovenski list v Ameriki; donaja vsakdanje svetovne novice, najboljše izvirna poročila iz stare domovine; mnogo šale in prevode romanov najboljših pisateljev.

Pošljite \$1.00

in pričeli ga bomo pošiljati.

Vsa pisma naslovite na:

GLAS NARODA

216 W. 18th St., New York, N. Y.